

**แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
จังหวัดระยอง
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)**

พื้นที่ เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

**สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
เลขานุการคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
สิงหาคม 2566**

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง ปี พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐ พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี โดยการรวบรวมข้อมูลข้อมูลต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง ปี พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐ พื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด เพื่อให้มีความสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาจังหวัดนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาระดับที่ ๕ “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม”

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ให้การสนับสนุนข้อมูลครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนในการใช้ประเมินสถานการณ์ในพื้นที่เป้าหมาย และใช้ในการวางแผนการดำเนินงาน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยองให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัดระยองต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
กลุ่มนโยบายและแผนงาน

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร.....	๑
ส่วนที่ ๒ สภาพความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	๒
ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๒
- ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒
- ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๓
แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง).....	๕
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
- ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต.....	๕
- ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	๘
- ประเด็นที่ ๑๘ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	๑๐
แผนการปฏิรูปประเทศ	๑๔
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓.....	๑๕
นโยบายและระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ.....	๑๖
แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง.....	๑๗
ส่วนที่ ๓ สำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี	
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) พื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด จังหวัดระยอง.....	๑๘
- การประเมินบริบทสภาพการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ	
การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ.....	๑๘
- สภาพทั่วไปของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑๘
- สภาพการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๓๒
๑. การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis).....	๓๒
๒. การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว	
(Scenario Analysis)	๓๘
๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis)	๔๒
๔. การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	
(TOWS Matrix)	๔๘

เนื้อหา

หน้า

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๖ -พ.ศ. ๒๕๗๐) พื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาตาปุด จังหวัดระยอง๕๐

แนวทางการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการ๕๔

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับพื้นที่๕๔

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม๕๕

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่๖๐

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่๖๓

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต๖๕

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร๖๗

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไปดำเนินการ๖๙

การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผล๗๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๑. ภาพการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ.....๑-๑

และเครือข่ายอุตสาหกรรม(Eco Network) จังหวัดระยอง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

๒. ภาพการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ.....๑-๑

และเครือข่ายอุตสาหกรรม(Eco Network) จังหวัดระยอง (กลุ่มย่อย)

ตามมติ ๕ มติ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

๓. รายงานคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเครือข่ายอุตสาหกรรม.....๒-๑

(Eco Network) จังหวัดระยอง ตามคำสั่งจังหวัดระยอง ที่ ๒๗๓๘/๒๕๖๖

ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ตำบลตะพง ตำบลบ้านแลง และตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การบริหารประเทศ ๓ ระดับ ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีการเติบโตไปพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีกรอบแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนระดับที่ ๓ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการประเมินบริบทสถานการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของพื้นที่ เพื่อนำไปวิเคราะห์ ศักยภาพของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในระยะยาว (Scenario Analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis) และการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงาน (TOWS Matrix) ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดแผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เขตควบคุมมลพิษ มาบตาพุด จังหวัดระยอง โดยมีเป้าหมาย เพื่อยกระดับพัฒนาเป็นระดับที่ ๕ “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม” ให้มีการพัฒนาและการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วยกัน อย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๒ สภาพความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

- เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของ
ไทยเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร
- เกษตรปลอดภัยให้ความรู้สนับสนุนกลไกตลาดเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์
- เกษตรชีวภาพผลิตภัณฑ์มูลค่าส่งจากฐานเกษตรกรรมฐานทรัพยากรชีวภาพ
- เกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์ และสินค้าเกษตรพรีเมียม
- เกษตรอัจฉริยะนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- อุตสาหกรรมชีวภาพ
- อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงาม และแพทย์แผนไทย
- ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

- การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- การสร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การเพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- การรักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- การปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัย และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมสถานประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

๓.๓ ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

๓.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone :SEZ)

๓.๕ ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็ง และผลิตภาพให้กับ SME

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าหมาย

๑.๑ เพื่ออนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นหลังต่อไป ได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และการสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกย่องระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
- รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเล และชายฝั่งทั้งระบบฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเล ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศ

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ และภาคเอกชน
- พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๒.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมืองชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมรวมถึงพื้นที่ อนุรักษ์ตาม ศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- พัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศ อย่างยั่งยืน
- จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

- สงวนรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติมรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งอาสาสมัครด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๒.๕ พัฒนาความมั่นคงทางน้ำ พลังงานและเกษตรที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานทั้ง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๓. การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๑ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็น หุ่นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่ เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบน พื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑. เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- ๑.๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- ๑.๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาบริการ อัตราการขยายตัวของผลิตภาพ การผลิตของภาคอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

๒.แผนย่อยของแผนแม่บท ซึ่งประกอบด้วย ๒ แผน

๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ ส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ การพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยและฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศรวมถึงธุรกิจบริการที่มีศักยภาพโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอางนวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒. สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวจากนวัตกรรมและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรชีวภาพโดยรวม และจัดทำแผนที่และข้อมูลที่แสดงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์ วิจัยและพัฒนาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ พัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทางชีวภาพในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการเพิ่มความพร้อมของรัฐในการให้บริการจดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลธนาคารทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ และให้ความสำคัญกับระบบนวัตกรรมแบบเปิด เพื่อให้เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

๓. อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวลเทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคัลสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม

๔. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมรวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๕. สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และ

ใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๖. มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบโดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

เป้าหมายของแผนย่อย : อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นสนับสนุน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

๒.๒ การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคตสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำและจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

๒. กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขา สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ

๓. วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการโดยเชื่อมโยงภาค การศึกษากับภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรม และบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงาน ฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลน จากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

๔. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

๕. พัฒนาการให้บริการจดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์

เป้าหมายของแผนย่อย : แรงงานไทยมีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต ดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพ
แรงงาน อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตอันดับที่ ๔๕

ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๑. เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

๑.๑ เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดีรวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กร พัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่ายที่ประกอบด้วย ภาครัฐ สำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมโยง การพัฒนาร่วมกันในทุกระดับและพัฒนาศักยภาพองค์กร เพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชนและเครือข่าย ให้มีทักษะ ทัดเทียมกับประเทศอื่นในระดับสากล โดยพัฒนาสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน หรือองค์กรธุรกิจประจำชุมชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนาผลผลิตตามมาตรฐานสากล ธุรกิจชุมชนแบบครบวงจร และตลาดเพื่อเกษตรกรโดยเกษตรกร พร้อมกับส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และรายได้ให้กับชุมชน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕

๒.แผนย่อยของแผนแม่บท ซึ่งประกอบด้วย ๒ แผน

๒.๑ แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตาม แผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน โดยจัดทำและพัฒนาระบบการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับประเทศ รวมถึงสนับสนุนการบริหารจัดการตามศักยภาพของภูมินิเวศ จัดทำแผนผังภูมินิเวศของ พื้นที่ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งการจัดทำผังเมือง และชนบท ตามเกณฑ์มาตรฐานและองค์ประกอบของผังเมืองรวม การจัดทำแผนผังพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก การจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจน ตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดีครอบคลุมถึงการสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนกำหนดให้ภาครัฐ เป็นแกนกลางในการให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว เพื่อเพิ่ม พื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ การฟื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมกับ การปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล การพัฒนากลไก ค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวนรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟู แหล่งโบราณคดี มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้เลือกและตัดสินใจในการจัดทำแผนผังต่าง ๆ อาทิเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดีมรดก

ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นต้น และจัดทำและ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับเป็นฐานข้อมูล ในการจัดทำและสนับสนุนการบริหารจัดการแผนผังภูมิโนเวระดับประเทศ จังหวัด และชุมชน

๒. จัดทำแผนผังภูมิโนเวของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่เหมาะสม โดยจัดทำแผนผังภูมิโนเวของพื้นที่ตามความเหมาะสมของ การใช้พื้นที่ทางภูมิโนเว เกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเป็นพื้นที่วางแผนผังภูมิโนเว โดยใช้เขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำเป็นขอบเขตของ ภูมิโนเว พิจารณาและสรุปศักยภาพและข้อจำกัดในการใช้พื้นที่ โดยกำหนดจากความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมิโนเว และจัดทำแผนผังความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ทางภูมิโนเวอย่างยั่งยืนของแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะสำหรับเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่พิเศษ เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น

๓. จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่ จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ประสานงานและบูรณาการภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่าไม้ พื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำและระดับประเทศ

๔. ปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล โดยปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล

๕. พัฒนาและส่งเสริมกลไกการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวนรักษาอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีมาตรการชดเชยและแรงจูงใจในการดำเนินการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ จัดการใช้ประโยชน์ของ ชุมชนในพื้นที่ป่า และส่งเสริมกลไกการบอกรับเครดิตและกลไกการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ รวมทั้งจัดให้มีการสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู สภาพแวดล้อมและพื้นที่แหล่งธรรมชาติ แหล่งศิลปกรรม ในทุกมิติทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน โดยการศึกษา สำรวจ วิจัย จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน ผัง สนับสนุนให้มีมาตรการควบคุม และมาตรการส่งเสริมจูงใจทั้งด้านกฎหมายและด้านเศรษฐศาสตร์ ส่งเสริมกลไกการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น พัฒนาระบบการสร้างองค์ความรู้ สร้างเครือข่าย ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนเพิ่มและรักษาพื้นที่ สีเขียว เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ พื้นฟูระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายของแผนย่อย : เมืองมีระบบจัดการ สิ่งแวดล้อมและ มลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน ความยั่งยืนทาง ภูมิโนเว ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน พื้นที่ที่มีการดำเนินการสงวน รักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทาง สถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่

ประเด็นที่ ๑๘ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑. เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

๑.๑ เป้าหมาย สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

๑.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อันดับของประเทศไทยด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๕๐ ประเทศทั่วโลก

๒. แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ซึ่งประกอบด้วย ๓ แผน

๒.๑ แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ ในและนอกถิ่นกำเนิด โดยเฉพาะสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ ด้วยการดำเนินการปราบปรามและป้องกัน การบุกรุกที่ทำลายเพื่อปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ ป่าไม้บนพื้นฐาน ให้คนและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้กลับมามีสภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งรักษาและเพิ่ม พื้นที่ สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่ มีการปกป้องรักษาหยุดยั้งการทำลาย พื้นที่ ป่าไม้ พื้นที่ระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่ สมบูรณ์ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ ดันน้ำที่เหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบ ส่งเสริมการปลูกป่าและไม้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจากป่าปลูกแบบครบวงจร รวมไปถึงการสร้าง และพัฒนาพื้นที่ สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบท

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพสูง ควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ ชนิดสัตว์ป่า และพืชเฉพาะถิ่น ป้องกันและกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน ในแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ รวมถึงการบริหารจัดการไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสัตว์ป่า กับคนและชุมชน สร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรม ให้มีความสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่า ต่อระบบนิเวศและ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง พัฒนา กลไก ทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างกลไก การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรมในระดับท้องถิ่น รวมถึง พัฒนาและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วน อาทิจากเกษตร ให้เกิดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๒. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน โดยหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุก พร้อมทั้งให้มีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่และมีการบูรณาการทุกหน่วยงานในการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่า และส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่สภาพเสื่อมโทรม พื้นที่ ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย พื้นที่ป่าต้นน้ำบนพื้นที่สูงชัน และพื้นที่แนวกันชน รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ ดันน้ำที่เหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบ โดยกำหนดสิทธิชุมชนที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่านั้นและสร้างกลไกที่

ถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย เพื่อสามารถระบุแหล่งกำเนิดของไม้ ป้องกัน การลักลอบทำไม้ที่ผิดกฎหมาย และส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบท เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์และรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ เกิดความรู้สึกหวงแหน เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และได้รับความสุขจากทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนและป่าครอบครัวแบบมีส่วนร่วม

๓. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโต ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทาง การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการ พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้อง กับมาตรฐานสากลโดยการใช้ มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย : การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น และพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : ดัชนีสมรรถนะ สิ่งแวดล้อมดีขึ้นจากเดิม สัดส่วนพื้นที่สีเขียว ทุกประเภท ได้แก่ พื้นที่เป็นป่าธรรมชาติพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในเมืองและ ชนบท รวมทั้งป่าในเมือง และชุมชนเพื่อการเรียนรู้พักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละของพื้นที่ทั้งประเทศ

๒.๒ แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศมุ่งเน้น แนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไข ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจก ของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่

ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขา พลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วน การใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต ทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒. ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศในระยะยาวรวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูล การคาดการณ์สภาพภูมิอากาศและระบบเตือนภัยล่วงหน้าอย่างรวดเร็ว แม่นยำและมีประสิทธิภาพ บูรณาการประเด็นด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศในกระบวนการจัดทำแผนรายสาขาและรายพื้นที่ และมีการดำเนินการและติดตามประเมินผล อย่างต่อเนื่อง

๓. มุ่งเข้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ ภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจ ให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับ ผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบัน และในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย : การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขา พลังงานและขนส่งสาขา กระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์และ สาขาการจัดการของเสีย ลดลง (ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์)

๒.๓ แผนการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลและคำนึงเน้นการจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และจัดทำระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบ รวบรวมและบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ การใช้มาตรการ ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ ส่งเสริมการลดหรือเลิกใช้สารเคมีอันตราย ควบคุม ป้องกันของเสียจากสินค้าจากต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรม การจัดการมลพิษ

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพ เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของ

ประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้าง ระบบ ภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง และเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เป็นหลักการ จัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการ ประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒. จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและ เป้าหมาย ที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาวครอบคลุมถึง การบริหาร จัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการ ระบาย มลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวม และเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบาย มลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการ ติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุม ปริมาณ การจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพ อากาศเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษ ทางอากาศและ เสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓. จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้ เป็น ไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและ แนวทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากเสีย อุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหาร จัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่ กำจัดขยะให้ ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอย ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบ การอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุน ด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติด เชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะ จากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การ สร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษ จากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการ ขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้อง ในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติด เชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทาง ประชาธิปไตยเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูล ฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของความรับผิดชอบ ตามบทบาทหน้าที่

๔. จัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลจำกัดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับการเกษตรทุกประเภทเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบมาตรฐานสากล ได้แก่ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม โดยให้มีข้อกำหนดสำหรับการทำเกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำใต้ดิน แม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำทะเล การชะล้างและตกค้างในดินรวมทั้งการฟุ้งกระจายในอากาศ โดยจะต้องเป็น ความรับผิดชอบของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ใช้สารเคมีในการควบคุมป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีดังกล่าว และรับผิดชอบต่อส่งเสริมความรู้และการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

เป้าหมายของแผนย่อย : คุณภาพน้ำในแหล่ง น้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำ ทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับ ประเภท การใช้ประโยชน์ ,คุณภาพอากาศ เสียง และความ สั่นสะเทือนอยู่ ระดับมาตรฐาน ของ ประเทศไทย และ การจัดการขยะมูล ฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : คุณภาพของน้ำในแหล่ง น้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดิน อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม กับประเภทของการใช้ประโยชน์ (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ประเทศไทย(ร้อยละ ของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด) ดัชนีประสิทธิภาพการ จัดการขยะ

แผนการปฏิรูปประเทศ

ด้านที่ ๕ เศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศกระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูป เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรมประกอบด้วย ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาคและ ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ด้านที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเป้าประสงค์เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแล รักษา และฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์ยั่งยืนเป็นฐานการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และมีระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามแนวทางประชารัฐ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๔ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ตามเป้าหมาย ๒) การบริหารจัดการเขตทางทะเลและชายฝั่งรายจังหวัด ๓) การบริหารจัดการน้ำเพื่อสร้าง

เศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ๔) ปฏิรูประบบการบริหารจัดการเขตควบคุมมลพิษกรณีเขตควบคุมมลพิษมาตาพุด

ด้านที่ ๙ สังคม มีเป้าประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม การคุ้มครองกลุ่มเปราะบางในสังคม ตลอดจนการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนของประชาชน โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญจำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) การมีระบบการออมเพื่อสร้างหลักประกันรายได้หลังวัยเกษียณที่เพียงพอและครอบคลุมในกลุ่มแรงงานทั้งในและนอกระบบ ๒) ผลักดันให้มีฐานข้อมูลทางสังคมและคลังความรู้ในระดับพื้นที่เพื่อให้สามารถจัดสวัสดิการและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ๓) การปฏิรูปการขึ้นทะเบียนคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิสวัสดิการและความช่วยเหลือได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ๔) การสร้างกลไกที่เอื้อให้เกิดชุมชนเมืองจัดการตนเอง และ ๕) การสร้างมูลค่า

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑. วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้นสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๒ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๒. เป้าหมายรวมที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓. วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพประชาชนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓.๒ แนวทางการพัฒนา แนวทางการพัฒนา การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีลดมลพิษและลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย พื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควัน

๔.๒ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- สร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

นโยบายและระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๙ การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๑ : รักษา ความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. ตัวชี้วัด

๔.๑ ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล

๔.๒ ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบต่อชุมชนจากการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานระดับสากลและพันธกรณีของไทย

๕. กลยุทธ์

๕.๑ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยกำหนดพื้นที่การสงวนอนุรักษ์ และพัฒนาที่ชัดเจนอย่างเหมาะสม

๕.๒ เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามแนวทางประชารัฐ

๕.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปกป้องสิทธิชุมชนและแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ประชาชน เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ นโยบายการคลัง และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงพัฒนากระบวนการ ยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากภายนอกประเทศ โดยเฉพาะปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ การลักลอบนำเข้าวัตถุมีพิษสารเคมี

อันตราย และกากของเสียต่าง ๆ จากโรงงานอุตสาหกรรมของต่างชาติที่เข้ามาตั้งในอาณาเขตของประเทศไทย ซึ่งปล่อยของเสีย กระทบสิ่งแวดล้อม

๕.๕ ส่งเสริมการผลิต การบริโภค การนำเข้า การส่งออก การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ โดยให้มีการรักษาและคุ้มครองการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ คำนึงค่า เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมสามารถเจริญเติบโตควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม

๕.๖ ส่งเสริมความร่วมมือระดับทวิภาคีและพหุภาคีในภูมิภาคอาเซียนและโลก เพื่อเป็นภาคีด้านการรักษา การเฝ้าระวัง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และแก้ปัญหาผลกระทบด้านระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตของชุมชนและสังคม และภัยพิบัติ ที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างใกล้ชิดรวมทั้งส่งเสริมในการแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน เช่น หมอกควันจากไฟป่าการก่อสร้างเขื่อนในแนวแม่น้ำสายหลัก ที่ไหลผ่านระหว่างประเทศ และขยะทะเล เป็นต้น

แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๓. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๕. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG พ.ศ. ๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐

๖. แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

๗. แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม

๘. แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของจังหวัดระยอง

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) พื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด จังหวัดระยอง

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๖-พ.ศ. ๒๕๗๐) พื้นที่ จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับ แผน ๓ ระดับ ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณที่สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้

การประเมินบริบทสถานการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

สภาพทั่วไปของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑. ด้านกายภาพ/โครงสร้างพื้นฐาน

การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖ เป็นการกำหนดทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยการศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด ลักษณะทางกายภาพ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร ข้อมูลเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ภาพรวมจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปี ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๑,๐๔๕,๖๙๗ ล้านบาท โดยมาจาก (ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๘๐.๓๐ ภาคพาณิชยกรรมและบริการ ร้อยละ ๑๗.๑๐ ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๒.๗๐) มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๑,๐๖๗,๔๔๙ บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ จึงเห็นได้ว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ยังขาดการพัฒนาศักยภาพ ทั้งทางด้านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การตลาด การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมยังมีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ นอกจากนี้ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบธรรมาภิบาลมาใช้ในการประกอบการ และการผลิตที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยการกำกับดูแลทั่วถึงและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด มีการถ่ายทอดองค์ความรู้และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน และนำไปสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ข้อมูลสภาพทั่วไปของพื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี

จังหวัดระยอง ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้คัดเลือกพื้นที่ ๒ พื้นที่ ได้แก่ (๑) เขตควบคุมมลพิษ มาบตาพุด และ (๒) เขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี โดยพิจารณาจากสภาพปัญหาความพร้อมและศักยภาพของพื้นที่ตามข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนี้

พื้นที่ดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง

พื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น จังหวัดระยอง

จังหวัดระยอง เป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หนาแน่นมากที่สุดแห่งหนึ่ง และเป็นหนึ่งในจังหวัดที่รัฐบาลมุ่งพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ “Eastern Economics Corridor Development – EEC” โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จังหวัดมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำนวนทั้งสิ้น ๘๗๔,๕๔๗.๓๘ ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉพาะรายสาขาอุตสาหกรรม จำนวน ๓๑๔,๓๘๐.๘๙ ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรอยู่ที่ ๑,๐๐๘,๖๑๔.๘๒ บาท/คน/ปี ทั้งนี้ปัจจุบัน (ปี พ.ศ. ๒๕๕๙) จังหวัดมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม รวม ๒,๙๔๗ แห่ง (โรงงานจำพวก ๓ จำนวน ๒,๕๙๓ แห่ง) โดยเฉพาะในนิคมอุตสาหกรรมและเขตประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งเป็นที่ตั้งโรงงานกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี พื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นส่วนใหญ่อยู่ที่ (๑) อำเภอปลวกแดง โรงงานจำพวก ๓ จำนวน ๑,๐๔๓ แห่ง (๒) อำเภอเมือง โรงงานจำพวก ๓ จำนวน ๖๔๒ แห่ง และ (๓) อำเภอบ้านฉาง โรงงานจำพวก ๓ จำนวน ๘๘ แห่ง สภาพปัญหาหลักจากการพัฒนาอุตสาหกรรมและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น ได้แก่

- (๑) ปัญหาเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในเขตผังเมืองเป็นระยะ ทำให้มีโรงงานกระจายอยู่ในพื้นที่ชุมชน
- (๒) ปัญหาการจราจรที่ติดขัด
- (๓) ปัญหาขยะชุมชนสะสมเนื่องจากแหล่งกำจัดไม่เพียงพอ
- (๔) ปัญหามลพิษและการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมและชุมชน ได้แก่ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ ขยะของเสีย รวมทั้งการเกิดอุบัติเหตุจากภาคอุตสาหกรรม
- (๕) ปัญหาคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้แก่ การบริการทางสาธารณสุขไม่พอเพียงกับประชากรในพื้นที่ ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างคนในภาคอุตสาหกรรมและชุมชนท้องถิ่นเดิม

พื้นที่เป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดระยอง ระยะที่ ๑

พื้นที่เป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดระยอง

เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของจังหวัดและสามารถชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้เร็วและมีความชัดเจน คณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยองในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงได้มีการคัดเลือกพื้นที่ ๒ พื้นที่ ได้แก่ (๑) เขตควบคุมมลพิษ มาบตาพุด และ (๒) เขตประกอบการอุตสาหกรรม ไออาร์พีซี เนื่องจากเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น และเป็นพื้นที่เป้าหมายในแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดระยอง อยู่ใกล้พื้นที่ใกล้ชุมชน พื้นที่พาณิชยกรรม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลำดับความสำคัญลำดับต้นๆ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด และเป็นพื้นที่ที่มีการจัดทำแผนแม่บทการยกระดับเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ปี ๒๕๕๗ นอกจากนี้ โรงงานในพื้นที่เป็นกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใกล้เคียงกัน ทำให้มีศักยภาพในการทำ Symbiosis ในพื้นที่

๑. เขตควบคุมมลพิษ มาบตาพุด ประกอบด้วยเขตท้องที่ ตำบลมาบตาพุด ตำบลห้วยโป่ง ตำบลเนินพระ และ ตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยองทั้งตำบล ตำบลมาบข่า อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองทั้งตำบล และตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยองทั้งตำบล รวมทั้งทะเลภายในแนวเขต คิดเป็นพื้นที่รวม ๔๑๗.๐๕๗ ตารางกิโลเมตร

๒. ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและมาตรการสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ.๒๕๖๑

๓. ข้อ ๑ “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการในพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ

๔. ข้อ ๒ กำหนดให้พื้นที่ตามที่คณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัดเห็นชอบดังต่อไปนี้ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๕. ตำบลตะพง ตำบลบ้านแลง และตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง และเขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด จังหวัดระยองประกอบด้วย ตำบลมาบตาพุด ตำบลเนินพระตำบลห้วยโป่ง ตำบลทับมา อำเภอเมือง ตำบลมาบข่า อำเภอนิคมพัฒนา ตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

๖. ข้อ ๓ กระทรวงอุตสาหกรรมจะส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป็นลำดับต้น เมื่อโรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศปฏิบัติตามตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ หรือมาตรฐานอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบโดยมีมาตรการดังต่อไปนี้

๗. ๓.๑ ทบทวนปรับปรุงและพัฒนากฎหมายที่มีอยู่ให้เอื้อต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และจะเป็นหน่วยงานหลักในการหารือและขับเคลื่อนร่วมกับกระทรวงต่าง ๆ ในการออกมาตรการสนับสนุนในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากมาตรการสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานของกระทรวงอุตสาหกรรม

๘. ๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานในมาตรการต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

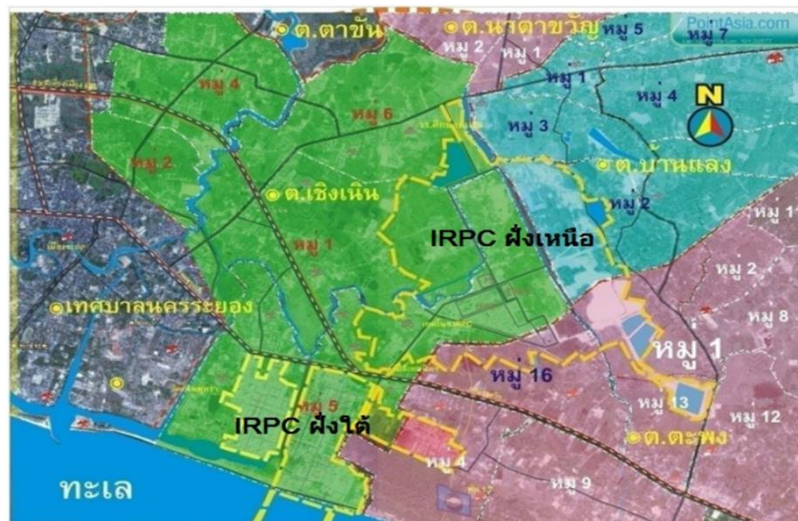
๙. ก) มาตรการด้านภาษีหรือการเงิน เช่น ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโรงงาน

๑๐. ข) มาตรการด้านการอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ เช่น อำนวยความสะดวกในการขอรับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (Fast track)

๑๑. ค) มาตรการด้านการทางสังคม เช่น การเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคมประชาสัมพันธ์

๑๒. ง) มาตรการด้านงานวิชาการ เช่น ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนงานวิชาการ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าไปยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑๓. จ) มาตรการอื่น ๆ

พื้นที่ดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ภาพเป้าหมายการดำเนินโครงการของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

นับจากโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกที่กำหนดแนวทางการพัฒนาให้จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่ เป็นศูนย์บริการมาตรฐานการศึกษาและวิจัยด้านเทคโนโลยีและกำหนดให้ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นประตูทางออกให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศโดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ กำหนดพื้นที่บริเวณมาบตาพุดเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรม มีท่าเรือน้ำลึกขนส่งสินค้า เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมสำคัญๆ เช่น โรงแยกก๊าซธรรมชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี เป็นพื้นที่ศักยภาพสูงในการลงทุนด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้รับการกำหนดเขตการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในเขต ๓ ของการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้เปรียบกว่าจังหวัดปริมณฑล ส่งผลให้จังหวัดระยองมีการลงทุนและการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว

ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๖ มีนิคมอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่ร่วมดำเนินการกับเอกชน เขตประกอบการอุตสาหกรรม ชุมชนอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้นประมาณ ๒๔ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ อุตสาหกรรมของจังหวัดระยองมีหลากหลายประเภท เช่น การผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แปรรูป สินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า การผลิตสารเคมี สร้างมูลค่ารวมในแต่ละปีเกือบ ๑ ใน ๓ ของงบประมาณรายจ่ายประเทศไทย จำนวนเงินลงทุนรวม ๑,๕๕๕,๖๙๑.๖๙๘ ล้านบาท บาท จำแนกโรงงานตามจำพวกโรงงาน มีจำนวน ๓,๐๒๕ โรงงาน

๑. ในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวน	๑,๑๖๔	โรงงาน
๒. โรงงานจำพวกที่ ๑ (นอกนิคมอุตสาหกรรม)	จำนวน	๐	โรงงาน
๓. โรงงานจำพวกที่ ๒ (นอกนิคมอุตสาหกรรม)	จำนวน	๓๙	โรงงาน
๔. โรงงานจำพวกที่ ๓ (นอกนิคมอุตสาหกรรม)	จำนวน	๑,๘๒๒	โรงงาน

ตารางแสดงจำนวนโรงงานจำแนกตามจำพวกโรงงาน ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๖

จำพวกโรงงาน	จำนวน (โรงงาน)
ในนิคมอุตสาหกรรม	๑,๑๖๔
นอกนิคมอุตสาหกรรม	๑,๘๖๑
โรงงานจำพวกที่ ๑ (โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักร ๕-๒๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงาน ๗-๒๐ คน) (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓)	๐
โรงงานจำพวกที่ ๒ (งานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า ๒๐ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕๐ แรงม้าและ/หรือมีจำนวนคนงาน ๒๑-๕๐ คน) (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓)	๓๙
โรงงานจำพวกที่ ๓ (โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า ๕๐ แรงม้าและ/หรือ มีจำนวนคนงานมากกว่า ๕๐ คน หรือเป็นโรงงานที่มีมลภาวะ)	๑,๘๒๒
รวม	๓,๐๕๕

ตารางแสดงจำนวนเงินทุน คนงาน แรงม้า จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (จำพวก ๒ และ ๓)

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	เงินทุนรวม* (ล้านบาท)	คนงานรวม(คน)	เครื่องจักรรวม(แรงม้า)	จำนวนโรงงาน
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	1,402.17	1,141	93,396	26
2	อุตสาหกรรมอาหาร	9,591.31	10,565	317,768	139
3	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	1,856.05	590	58,127	8
4	สิ่งทอ	5,217.61	2,650	162,029	19
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	22.20	292	291	1
6	ผลิตภัณฑ์สัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	280.41	289	6,009	4
7	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	7,080.54	6,084	380,428	137
8	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	1,236.00	5,807	38,630	38
9	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	2,090.97	1,819	143,657	33
10	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	2,886.34	1,036	14,769	41
11	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	159,355.91	12,105	8,576,726	260
12	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	52,107.56	1,730	3,356,741	27
13	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	35,098.97	12,323	826,054	122
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	43,375.73	14,333	875,816	299
15	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	9,652.22	3,319	501,306	137
16	ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	81,655.27	10,981	4,097,194	61
17	ผลิตภัณฑ์โลหะ	54,985.33	28,030	969,669	412
18	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	42,077.46	12,627	243,243	178
19	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	28,654.49	14,467	243,886	124
20	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	130,350.48	41,433	1,192,807	377
21	การผลิตอื่นๆ	229,944.92	15,826	18,329,446	655
	รวม	898,921.95	197,447	40,427,990	3,098

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เดือนสิงหาคม ๒๕๖๖

จำนวนประเภทโรงงานที่มากที่สุดคือโรงงานผลิตโลหะ จำนวน ๓๙๗ โรงงาน โรงงานผลิตยานพาหนะ และอุปกรณ์ ๓๗๒ โรงงาน โรงงานผลิตภัณฑ์พลาสติก ๒๘๙ โรงงาน โรงงานเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี ๒๕๘ โรงงาน ล้วนแต่เป็นโรงงานขนาดใหญ่ และมีการลงทุนสูง เมื่อจำแนกรายสาขา สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ

๑. อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี สารและวัสดุเคมีเป็นหลัก เช่น โพลีเอทิลีน โพลีเอทิลีน อะโรเมติกส์ และเม็ดพลาสติก มีโรงงานจำนวน ๒๕๘ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๖๑,๑๑๘.๕๐ ล้านบาท คนงานรวม ๑๒,๙๘๘ คน

๒. ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ประกอบด้วย การผลิตยานยนต์ และการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์ มีจำนวนโรงงาน ๓๗๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๒๗,๒๘๗.๗๐ ล้านบาท คนงานรวม ๔๑,๐๗๑ คน

๓. การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยโรงโม่ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ โรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซแต่ไม่รวมโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ มีโรงงานจำนวน ๖๔๔ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๒๒๐,๙๔๕.๑๗ ล้านบาท คนงานรวม ๑๕,๕๕๔ คน

นิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๑๑ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เนื้อที่ ๙,๘๔๕ ไร่
๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ตะวันออก (มาบตาพุด) เนื้อที่ ๓,๗๔๗ ไร่
๓. นิคมอุตสาหกรรมผาแดง เนื้อที่ ๕๔๐ ไร่
๔. นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ระยอง เนื้อที่ ๙,๖๘๘ ไร่
๕. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ เนื้อที่ ๑๖,๙๘๔ ไร่
๖. นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย เนื้อที่ ๓,๒๒๐ ไร่
๗. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด ๑ เนื้อที่ ๘,๐๐๓ ไร่
๘. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล เนื้อที่ ๑,๗๓๖.๒๗ ไร่
๙. นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย) เนื้อที่ ๒,๑๙๔ ไร่
๑๐. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง เนื้อที่ ๒,๒๑๑ ไร่
๑๑. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอระยอง ๓๖ เนื้อที่ ๑,๒๘๑ ไร่

นิคมอุตสาหกรรมรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๑๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด ๔ เนื้อที่ ๑,๘๗๐ ไร่
๑๓. นิคมอุตสาหกรรม ซีพีจีซีเนื้อที่ ๓,๐๖๘ ไร่
๑๔. นิคมอุตสาหกรรมสมาร์ท พาร์ค เนื้อที่ ๑,๓๘๓ ไร่

เขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๕ เขต ได้แก่

๑. เขตประกอบการอุตสาหกรรมสยามอีสเทิร์นอินดัสเตรียลพาร์ค เนื้อที่ ๑,๓๔๑ ไร่
๒. เขตประกอบการอุตสาหกรรม ไออาร์พีซีเนื้อที่ ๔,๓๓๕ ไร่
๓. เขตประกอบการอุตสาหกรรม จี. เค. แลนด์ เนื้อที่ ๘๙๑ ไร่

๔. เขตประกอบการอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทยเหมราชระยอง เนื้อที่ ๓,๕๕๑ ไร่

๕. เขตประกอบการอุตสาหกรรมโรจนะ ระยอง เนื้อที่ ๒,๐๘๐ ไร่

ชุมชนอุตสาหกรรม จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

๑. ชุมชนอุตสาหกรรมนครินทร์ อินดัสเทรียลพาร์ค เนื้อที่ ๔๖๕ ไร่

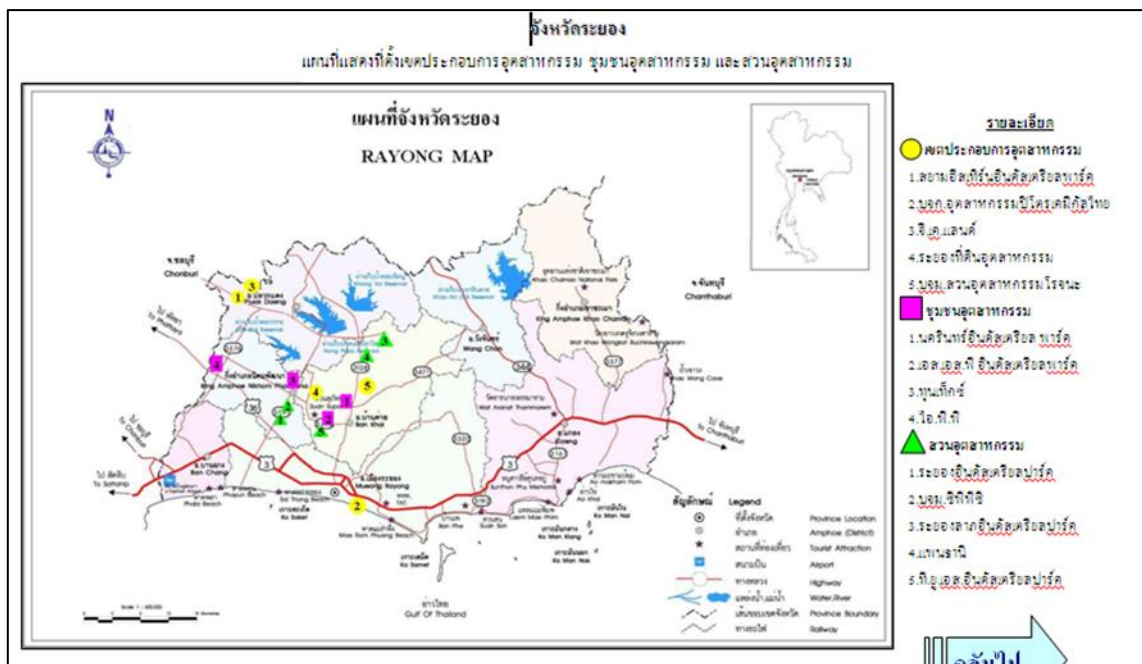
๒. ชุมชนอุตสาหกรรม เอส เอส พี อินดัสเทรียลพาร์ค เนื้อที่ ๑,๒๖๐ ไร่

๓. ชุมชนอุตสาหกรรม บริษัท ทูเน็กซ์จำกัด เนื้อที่ ๑,๔๙๗ ไร่

๔. ชุมชนอุตสาหกรรม ไอ. พี. พี. ๓๙๕ ไร่

สวนอุตสาหกรรม จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

๑. สวนอุตสาหกรรม ระยองอินดัสเทรียลพาร์ค (Rayong Industrial Park) ๑,๕๐๐ ไร่

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเกษตรกรรม/เพาะปลูก

จังหวัดระยองมีพื้นที่ถือครองในปี ๒๕๖๐/๒๕๖๑ มีพื้นที่ ๑,๙๔๕,๐๗๕ ไร่ พื้นที่ทางการเกษตร ๑,๓๑๐,๙๓๗ ไร่ ครอบครัวยุติทำการเกษตร ๔๔,๕๖๔ ครอบครัวยุติ พื้นที่ข้าวนาปี ๑๑,๓๐๑ ไร่ พื้นที่ปลูกสับปะรด ๓๗,๗๐๐ ไร่ พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ๓๖,๙๓๖ ไร่ พื้นที่ปลูกลองกอง ๔,๓๖๓ ไร่ พื้นที่ปลูกอ้อย ๒,๔๖๖ ไร่ พื้นที่ปลูกทุเรียน ๖๙,๑๘๗ ไร่ พื้นที่ปลูกมะม่วง ๑๐,๓๐๑ ไร่ พื้นที่ปลูกเงาะ ๘,๔๘๘ ไร่ พื้นที่ปลูกขนุน ๑๒,๒๒๘ ไร่ พื้นที่ปลูกมังคุด ๒๘,๒๒๖ ไร่ พื้นที่ปลูกมะพร้าว ๗,๐๙๗ ไร่ และพื้นที่ปลูกยางพารา ๖๑๓,๒๒๐ ไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญจำนวนมาก ได้แก่

๑. ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นพืชที่เพาะปลูกมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับพืชเศรษฐกิจสำคัญชนิดอื่นๆ เนื่องจากปลูกง่าย ไม่จำเป็นต้องดูแลรักษามาก อีกทั้งสภาพทางภูมิประเทศ เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ผลผลิตส่วนใหญ่จะออกสู่ตลาดในช่วงเดือนตุลาคม -มกราคม เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้

อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องประสบปัญหาและอุปสรรคอันเกิดจากฝนตก ผลผลิตจะออกสู่ตลาดน้อยในช่วงเดือน
กุมภาพันธ์ - มีนาคม เกษตรกรส่วนใหญ่จะหยุดกรีดยางเพื่อบำรุงรักษาต้นยางเพราะต้นยางเริ่มผลัดใบ

๒. มันสำปะหลัง เป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์ระยอง ๕, เกษตรศาสตร์ ๕๐, ระยอง ๙๐, ระยอง ๖๐ และระยอง ๓ ตามลำดับ นิยมปลูกในช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ของทุกปีสามารถเก็บเกี่ยวได้เกือบตลอดทั้งปี ผลผลิตจะออกมากในช่วงเดือนธันวาคม - เมษายน และจะออกสู่ตลาดมากในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์

๓. สับปะรด ปลูกมากเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ รองจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ประมาณ ๒๐% ของผลผลิตทั้งประเทศ) มีผลผลิตออกสู่ตลาดปีหนึ่งๆ ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตันผลผลิตส่วนใหญ่จะส่งขายให้โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อแปรรูปเป็นสับปะรดกระป๋องและน้ำสับปะรด บางส่วนนำไปจำหน่ายเป็นผลไม้สดตามแผงจำหน่ายผลไม้ ผลผลิตส่วนใหญ่จะออกสู่ตลาดระหว่างเดือนพฤศจิกายน - มกราคม และระหว่างเดือนเมษายน - กรกฎาคม

๔. ทูเรียน การทำสวนทุเรียนเป็นอาชีพที่เกษตรกรในจังหวัดระยองยึดเป็นอาชีพมาช้านาน การปลูกทุเรียนกระจายอยู่ในท้องที่อำเภอแกลง อำเภอเมืองระยอง อำเภอเขาชะเมา อำเภอวังจันทร์ และอำเภอบ้านค่าย เกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทุเรียนประมาณ ๒๐,๐๐๐ ราย เฉลี่ยพื้นที่ปลูกประมาณ ๓-๕ ไร่/ครัวเรือน ระยะการออกสู่ตลาดจะเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน - มิถุนายนแล้วแต่ชนิดพันธุ์ ทุเรียนพันธุ์เบาจะเริ่มเก็บเกี่ยวก่อน คือ พันธุ์กระดุม และพันธุ์ชะนี ส่วนพันธุ์หนักได้แก่ พันธุ์ก้านยาวหอมทอง จะแก่สุกปลายเดือนพฤษภาคม

๕. เงาะ เป็นไม้ผลเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่นิยมปลูกในจังหวัดระยอง มีพื้นที่ปลูกเงาะมากเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ พันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ เงาะพันธุ์โรงเรียน รองลงมาคือ พันธุ์สีชมพู ฤดูกาลเพาะปลูกเริ่มในเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม

๖. มังคุด เป็นไม้ผลยืนต้นที่มีอายุยืน เป็นพืชเมืองร้อนสามารถปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิดซึ่งผลมังคุดมีรูปทรงและสีส้มสวยงาม รสชาติดี มีราคาสูง เป็นที่นิยมบริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้รับฉายาว่าเป็น “THE QUEEN OF FRUIT” พันธุ์มังคุดจะมีพันธุ์เดียวและไม่มีการกลายพันธุ์โดยนิยมปลูกในช่วงเดือนพฤษภาคม - กันยายน และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการประมง

อาชีพทำการประมงเป็นอาชีพดั้งเดิมของประชาชนชาวระยอง เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม ส่งผลให้ท้องทะเลมีสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีการทำประมงเชิงพาณิชย์ประมงพื้นบ้าน ประมงเรือเล็กตามแนวชายฝั่งทั่วไป รวมทั้งการทำประมงน้ำจืดและน้ำกร่อยเนื้อที่ทำการประมงทะเล ประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ เรือประมง ๑,๘๒๒ ลำ สมาคมประมง ๖ สมาคมกลุ่มเกษตรกรทำการประมง ๓๖ กลุ่มสหกรณ์ประมง ๒ สหกรณ์ ทำเรือประมง ๔๕ ท่า ส่วนการทำประมงน้ำจืดมีเนื้อที่จำนวน ๖๓,๐๘๐ ไร่ สัตว์น้ำจืดที่สำคัญ คือ ปลาตูก ปลาไนล์ ปลาสวายปลานวลจันทร์ ฯลฯ

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านปศุสัตว์

เกษตรกรในจังหวัดระยองมีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าในภาพรวมเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ ไก่และเป็ด เป็นผลเนื่องจากราคาเป็นสิ่งที่สูงและการได้รับการส่งเสริมเงินกู้จากหน่วยงานภาครัฐ เช่นเงินกองทุนหมู่บ้าน เงินกู้ช่วยเหลืออื่น ๆ โดยจำนวนผู้เลี้ยงปศุสัตว์ในแต่ละอำเภอมีปริมาณแตกต่างกัน

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและการบริการ

จังหวัดระยองมีความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวทั้ง หาดทราย ทะเล เกาะต่าง ๆ ภูเขา น้ำตก สวนผลไม้รวมทั้งอาหารทะเลที่สด สะอาด มีชายหาดยาวกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร มีเกาะเสม็ดที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างสูง ในปี๒๕๖๐ ข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๗,๓๑๙,๔๘๙ คน แบ่งเป็นชาวไทย จำนวน ๖,๗๙๒,๗๓๒ คน ชาวต่างประเทศจำนวน ๕๒๗,๒๑๖ คน ทำรายได้กว่า ๓๓,๘๑๑.๓๖ ล้านบาท นักท่องเที่ยวต่างชาติคือ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี และ สหราชอาณาจักร มีจำนวนห้องพัก ๑๕๔,๒๔๕ ห้อง นอกจากนี้แผนยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC เชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่พื้นที่โดยรอบทั้งทางทะเล ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและชุมชน เชิงสุขภาพ ศูนย์ประชุมนิทรรศการ และด้วยศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระยองที่มีความโดดเด่นด้านเมืองอุตสาหกรรมหลัก จึงถูกกำหนดให้เป็น BIZ City การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรม การสัมมนา ผสมผสานร่วมกันระหว่างเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีหลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากร วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต อาหารทะเล ผลไม้เมืองร้อน และมีสนามบินอู่ตะเภา ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ต่างชาติได้เป็นจำนวนมาก

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการศึกษา

การจัดการศึกษาของจังหวัดระยอง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามโครงสร้างใหม่ของการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ มีการจัดการศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาปัจจุบันจังหวัดระยองมีสถานศึกษา ๒๗๘ แห่ง แบ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๒๐ แห่ง และการศึกษา ระดับอาชีวศึกษา/เอกชน ๓๑ แห่ง และในการดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ๒๓ แห่ง อื่น ๆ ๔ แห่ง และระดับอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย) ๑ แห่ง จำนวนห้องเรียนทั้งสิ้น ๔,๖๑๑ ห้องเรียน

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

จากนโยบายของรัฐบาลตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้มีเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วยจังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทราโดยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติในการเข้ามาลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อนำประเทศไทยเข้าสู่ Thailand ๔.๐ ทั้งนี้รัฐบาลจะมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อรองรับการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่รัฐบาลเรียกว่า First S-curve และ New S-curve ซึ่งประกอบด้วย ๑.อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ๒. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๓. อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ ๔. อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร ๕. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มรายได้ดีและการ

ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๖. อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ๗. อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ ๘. อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร ๙. อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ ๑๐. อุตสาหกรรมดิจิทัล ทั้งนี้เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ การประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (กพอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ มีมติให้เพิ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC จาก ๑๐ เป็น ๑๒ อุตสาหกรรม โดยอุตสาหกรรมที่เพิ่มเข้ามาใหม่เป็นลำดับที่ ๑๑ คือ อุตสาหกรรม การป้องกันประเทศ และอุตสาหกรรมที่ ๑๒ คืออุตสาหกรรมพัฒนาคนและการศึกษา

ซึ่งเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง หากมีการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และสอดคล้องกับหลักการพัฒนาย่างยั่งยืนแล้วจะทำให้การใช้ที่ดินในภาคตะวันออกเป็นไปอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ทั้งยังช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้มีการประกอบพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย สร้างนวัตกรรมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเกษตรกรรมดั้งเดิม ตลอดจนวิถีของชุมชนในพื้นที่ โดยคาดว่าจะจากการประกาศพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้จะส่งผลให้การลงทุนของภาคเอกชนเริ่มทยอยมีเม็ดเงินเข้ามา จากการเดินทางอย่างต่อเนื่องของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการลงทุนของรัฐ โดยเฉพาะการลงทุนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมที่เชื่อมโยงเต็มรูปแบบในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กรอบแนวคิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัดระยอง เป็นจังหวัดที่มีพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดทั้งในด้านการผลิตและการวิจัยให้สอดคล้องกับกระแสอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพต่าง ๆ ในทศวรรษหน้า เช่น อุตสาหกรรมผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ (Biofuel) อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ (Bio plastic) รวมไปถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีการเกษตรและอาหารระดับสูงที่เป็นมาตรฐานสากล

ด้านสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

แร่ธาตุ

จังหวัดระยองมีทรัพยากรแร่อยู่หลายชนิด แร่ที่มีปริมาณมากที่สุด คือ แร่ทรายแก้ว แร่หินอุตสาหกรรม ชนิดหินแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง แร่หินประดับชนิดหินแกรนิต แร่หินประดับชนิดหินไนส์ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินไนส์เพื่อการก่อสร้าง แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง แร่อุตสาหกรรมและแร่เศรษฐกิจอื่น ๆ ที่สำรวจพบได้แก่ แร่ดินขาว แร่เฟลด์สปาร์ แร่เวอร์ทซ์ แร่ทองคำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีกลุ่มแร่ที่หายากสะสมตัวอยู่ตามชายฝั่งและในทะเล ได้แก่ แร่ดีบุก แร่โรมาไซด์ แร่เซอร์คอน แร่ซีโนไทม์ แร่ลูโคซีน แร่ซิลเมไนท์ แร่รูไทล์ แร่โคชัลไมท์ และแร่แทนทาไลต์ ชนิดและผลผลิตแร่ ที่สำคัญของจังหวัดระยอง

๑. แร่ทรายแก้ว เหมือนส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่ตำบลชากพง ตำบลบ้านกร่ำ อำเภอแกลง และตำบลเพ ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมทรายแก้ว กระจก ขวด สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาในการถลุงโลหะ เซรามิก

๒. แร่อุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง มีประมาณ ๒๐๐ ไร่ ที่ตำบลกองดิน อำเภอแกลง และตำบลห้วยทับมอญ อำเภอเขาชะเมา ผลิตแร่เพื่อใช้ในการก่อสร้างทั่วไป

๓. แร่หินอุตสาหกรรมชนิดแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง มีการผลิตในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง แร่ที่ผลิตได้นอกจากใช้ในการก่อสร้างทั่วไปแล้ว ยังใช้ในโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนนทะเลเพื่อ

ก่อสร้างทำเทียบเรือ เนื่องจากมีคุณสมบัติคงทนจากการถูกร่อนจากน้ำทะเลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทย ส่งมายังโรงแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่จังหวัดระยอง นับเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ

จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงานและปริมาณแร่ที่ผลิตได้จำแนกตามชนิดแร่

ปี	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนเหมืองแร่ (แห่ง)	๑๒	๒๐	๒๒	๒๒	๒๐	๒๔
จำนวนคนงาน (คน)	๑๑๕	๒๐๐	๔๓๑	๔๒๐	๔๒๐	๓๓๔
ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)						
แร่ทรายแก้ว	๑,๔๓๖,๒๕๓	๘๒๔,๑๘๕	๗๕๓,๘๒๙	๗๕๐,๓๗๗	๖๖,๖๕๕.๐๐	๖๐๐,๕๐๖
แร่ดินขาว (ดินเหนียวสี)	-	-	-	-	-	-
แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๑,๑๓๔,๑๙๕	๑,๓๕๘,๐๗๕	๑,๙๒๖,๖๔๐	๑,๗๔๐,๙๗๒	๑๖๘,๕๑๕.๐๐	๑,๑๐๔,๖๕๖
แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๒,๓๘๓,๑๘๖.๑๕	๑,๑๘๙,๒๐๖	๑,๒๙๙,๑๖๘	๑,๕๑๙,๙๒๔	๑๓๙,๕๖๘.๐๐	๑,๑๕๘,๘๕๙
แร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์	-	-	๘๐๓	๕๖,๕๐๕	-	-

จากมูลค่าการจำหน่ายแร่ที่สำคัญ (แร่ทรายแก้ว แร่หินปูน แร่หินแกรนิต แร่ดินเหนียว สีขาว) ปี ๒๕๕๙- ๒๕๖๐ พบว่ามีการผลิตสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ทั้งแร่ทรายแก้ว แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และแร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ พบว่ามีการผลิตสัดส่วนที่ลดลง แร่ทรายแก้ว แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และแร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์

ทรัพยากรป่าไม้

มีเนื้อที่ป่า ๑๘๒,๒๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๖ ของพื้นที่จังหวัดมีพื้นที่ตาม พ.ร.ฎ. กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ โดยแยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ๘ แห่ง เนื้อที่ ๘๒๑.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๓,๗๔๓ ไร่ อุทยานแห่งชาติ ๒ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด พื้นที่ ๘๑,๘๗๕ ไร่และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง พื้นที่ ๔๒,๔๐๐ ไร่ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๙๘.๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๔,๒๗๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน พื้นที่ ๓๒,๘๗๕ ไร่ และสวนรุกขชาติ ๒ แห่ง คือ สวนรุกขชาติเพ และ สวนรุกขชาติหนองสนม ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบแล้ง นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลน ป่าเบญจพรรณ และป่าละเมาะ การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อที่ป่าไม้ของกรมป่าไม้ พบว่าเนื้อที่ป่าไม้ที่ลดลงในอัตราที่ลดลง เนื่องจากเนื้อที่ป่าที่เหลืออยู่ในเขตอนุรักษ์และภูเขาสูงชันไม่เหมาะกับการทำเกษตรรวมทั้งการปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าอย่างเข้มแข็งของเจ้าหน้าที่ สภาพปัญหาป่าไม้บางส่วนไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากอยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองสหกรณ์คัมและพื้นที่เขาเล็ก ๆ น้อย ๆ ประกอบกับปัจจุบันกฎหมายป่าชุมชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชนร่วมจัดการป่าไม้ยังไม่ได้บังคับใช้ เพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาหากกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้ คาดว่าจังหวัดระยองจะมีเนื้อที่ป่าเพิ่มขึ้นเนื่องจากความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันรักษาป่าและการฟื้นฟูป่า

รายละเอียดพื้นที่ป้อนอนุรักษ์ตามกฎหมายในท้องที่จังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชื่อ	พื้นที่
๑	อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด	๘๑,๘๗๕
๒	อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง	๔๒,๔๐๐
๒	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๓๒,๘๗๕

ด้านสังคม

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๖

พื้นที่	ชาย	หญิง	รวม
ยอดรวมทั้งหมด	๓๗๑,๔๙๑	๓๘๕,๑๓๓	๗๕๖,๖๒๔
อำเภอเมืองระยอง	๕๐,๗๒๔	๕๑,๙๗๑	๑๐๒,๖๙๕
อำเภอบ้านฉาง	๕,๖๘๔	๕,๑๒๓	๑๐,๘๐๗
อำเภอแกลง	๓๒,๕๓๐	๓๔,๙๗๐	๖๗,๕๐๐
อำเภовังจันทร์	๑๑,๑๐๖	๑๑,๑๘๑	๒๒,๒๘๗
อำเภอบ้านค่าย	๓๓,๐๑๙	๓๔,๗๗๖	๖๗,๗๙๕
อำเภอปลวกแดง	๓๗,๗๒๖	๓๖,๕๑๗	๗๔,๒๔๓
อำเภอเขาชะเมา	๑๑,๗๔๘	๑๑,๙๒๐	๒๓,๖๖๘
อำเภอนิคมพัฒนา	๑๑,๐๙๙	๑๑,๒๒๓	๒๒,๓๒๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลพลลา	๔,๑๕๖	๔,๒๔๗	๘,๔๐๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเนินฆ้อ	๒,๑๙๓	๒,๓๕๔	๔,๕๔๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลทับมา	๑๒,๖๓๐	๑๒,๗๘๖	๒๕,๔๑๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านนา	๔,๑๖๗	๔,๓๕๖	๘,๕๒๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลมาบข่าพัฒนา	๕,๒๓๙	๕,๒๖๘	๑๐,๕๐๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านฉาง	๗,๘๗๘	๘,๑๑๘	๑๕,๙๙๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลมะขามคู่	๗,๑๐๐	๗,๑๙๒	๑๔,๒๙๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลมาบข่า	๕,๕๔๓	๕,๔๙๒	๑๑,๐๓๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านปลวกแดง	๒,๖๒๙	๒,๙๖๓	๕,๕๙๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลจอมพลเจ้าพระยา	๒๓๔	๒๓๓	๔๖๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านค่าย	๑,๖๑๘	๑,๗๙๓	๓,๔๑๑
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลชุมแสง	๑,๘๐๙	๑,๘๗๓	๓,๖๘๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุนทรภู่	๗,๑๓๔	๗,๘๖๓	๑๔,๙๙๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลปากน้ำประแส	๒,๒๙๐	๒,๔๓๘	๔,๗๒๘

พื้นที่	ชาย	หญิง	รวม
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลทุ่งควายกิน	๓,๑๔๙	๓,๔๔๑	๖,๕๙๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกองดิน	๒,๓๖๔	๒,๔๑๒	๔,๗๗๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสำนักท้อน	๕,๔๘๗	๕,๖๙๐	๑๑,๑๗๗
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองบ้านฉาง	๑๕,๓๔๕	๑๖,๑๖๕	๓๑,๕๑๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านเพ	๘,๕๑๖	๙,๔๐๓	๑๗,๙๑๙
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลแกลงกระเจ็ด	๓,๔๒๘	๓,๖๗๖	๗,๑๐๔
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองมาบตาพุด	๓๗,๖๘๒	๓๗,๖๒๒	๗๕,๓๐๔
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเมืองแกลง	๘,๗๔๗	๙,๗๗๓	๑๘,๕๒๐
ท้องถิ่นเทศบาลนครระยอง	๒๘,๕๑๗	๓๒,๒๙๔	๖๐,๘๑๑

สถานการณ์แรงงานของจังหวัดระยอง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดระยอง ของสำนักงานสถิติจังหวัดระยอง พบว่า

ประชากรวัยทำงาน จังหวัดระยองมีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงาน หรือผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๗๗๗,๕๒๙ คน จำแนกเป็น ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๕๘๖,๘๗๐ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๕๗๙,๑๑๖ คน ผู้ว่างงาน ๗,๓๔๖ คน และผู้รอฤดูกาล ๔๐๘ คน และเป็นผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน ๑๙๐,๖๕๙ คน

การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดระยอง จำนวน ๕๗๙,๑๑๖ คน พบว่าทำงาน ในภาคเกษตรกรรม ๗๑,๕๘๐ คน (ร้อยละ ๑๒.๓๖) ทำงานนอกภาคเกษตร ๕๐๗,๕๓๖ คน (ร้อยละ ๘๗.๖๔) โดยทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ๒๑๗,๑๔๗ คน (ร้อยละ ๔๒.๗๘) รองลงมา ได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก ๘๙,๔๐๓ คน (ร้อยละ ๑๗.๖๒) และผู้มีงานทำส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑๔๗,๗๑๗ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๑)

การว่างงาน จังหวัดระยองมีผู้ว่างงาน จำนวน ๗,๓๔๖ คน หรือมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ ๑.๒๕ โดยเพศชายมีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศหญิง คือ เพศชายมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ ๐.๗๙ (๔,๖๓๘ คน) ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ ๐.๔๖ (๒,๗๐๘ คน)

แรงงานนอกระบบ จากข้อมูลเบื้องต้นปี ๒๕๖๔ มีผู้ทำงานอยู่ในแรงงานนอกระบบ จำนวน ๒๐๒,๕๖๙ คน หรือร้อยละ ๓๔.๘๘ ของประชากรที่มีงานทำ โดยส่วนใหญ่จะทำงาน นอกภาคเกษตร จำนวน ๑๔๑,๓๖๓ คน (ร้อยละ ๖๙.๗๙) ในภาคเกษตร จำนวน ๖๑,๒๐๖ คน (ร้อยละ ๓๐.๒๑) อุตสาหกรรมที่มีแรงงานนอกระบบสูงสุด คือ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ฯ จำนวน ๕๒,๒๖๙ คน (ร้อยละ ๓๖.๙๘) รองลงมา คือ กิจการโรงแรมและภัตตาคาร จำนวน ๒๖,๓๖๒ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๕) ส่วนอาชีพที่มีการทำงานนอกระบบสูงสุด คือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๗๓,๔๔๘ คน (ร้อยละ ๓๖.๒๖) สำหรับด้านการศึกษาแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน ๕๖,๘๑๒ คน (ร้อยละ ๒๘.๐๕)

ด้านการบริหารจัดการ

วิสัยทัศน์จังหวัดระยอง

"เมืองนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุล บนพื้นฐานความพอเพียง City innovative advances, Balanced development, Based on the sufficiency economy"

พันธกิจ

๑. พัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดระยองให้มีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และสมดุล
๒. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม บนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๓. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเข้มแข็ง มีความมั่นคง ปลอดภัย บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมการค้า การลงทุน การผลิตสินค้าและการบริการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งในและต่างประเทศ
๕. ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล

เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจจังหวัดระยองมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว เป็นไปอย่างสมดุล
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความความมั่นคงทางสังคมบนพื้นฐานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับรองรับการแข่งขันในระดับสากล

สภาวะการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ข้อมูลสภาวะการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้มาจากการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis) เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาคำเนิการกำหนดกลยุทธ์สำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย TOWS Matrix และออกแบบแนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑. การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)

Gap Analysis เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลสำเร็จเปรียบเทียบกับสถานการณ์และปัญหาของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในปัจจุบัน ทำให้เห็นช่องว่างที่เกิดขึ้นและนำช่องว่างดังกล่าวไปวิเคราะห์หาวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำไปพัฒนาและจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่ออุดช่องว่างที่เกิดขึ้น โดยการวิเคราะห์ช่องว่างของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสามารถใช้เกณฑ์คุณลักษณะการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ประเด็น	การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)			
	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
➤ มิติกายภาพ (พิจารณาการวางผังที่ตั้ง/การจัดพื้นที่ และการออกแบบอาคารและบริเวณโดยรอบ)	➤ พื้นที่ที่มีการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ	❖ ปัญหา -ปัญหาการขนส่ง แยกตะพง มีปัญหารถติด -รถขนาดใหญ่วิ่งในชุมชน -ถนนแคบเป็นหลุมเป็นบ่อ ❖ ความสำเร็จ -การจัดตั้งโรงงานในเขตชุมชน -การจัดระบบผังเมือง ■ ระยะยาว -การแบ่งเขตรับผิดชอบ -AI แจ้งเหตุตามเขตพื้นที่ ■ ระยะกลาง -ศูนย์บริการแจ้งเหตุ (ก่อเกิดเหตุ / ขณะเกิดเหตุ / หลังเกิดเหตุ) ■ ระยะสั้น -กำหนดเส้นทาง (สีเขียว / สีเหลือง / สีแดง) / กล้องตรวจวัดฝุ่นละออง	ขาดการติดต่อสื่อสารกันระหว่างภาคส่วนการมีส่วนร่วม -กฎหมายการบังคับใช้ไม่เข้มงวดมากพอ	- ติดตั้งระบบกล้อง CCTV -จัดระเบียบเส้นทางการเดินรถของรถบรรทุกขนาดใหญ่ - จัดตั้งศูนย์บริการให้กระจายครอบคลุมทั้งพื้นที่

ประเด็น	การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)			
	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
➤ มิติเศรษฐกิจ (พิจารณาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เศรษฐกิจท้องถิ่นการตลาด และการขนส่ง)	➤ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนา ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินกิจการ	❖ ปัญหา -ชุมชนขาดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีที่ช่วยในด้านการขายสินค้า -การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ❖ ความสำเร็จ -อุตสาหกรรมและชุมชนในท้องถิ่นใช้หลักการพึ่งพาอาศัยกันในการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชน	■ ภาคอุตสาหกรรมมีการส่งเสริมและให้ความร่วมมือกับชุมชนในการให้ความรู้ ความเข้าใจอย่างไม่ต่อเนื่องทำให้การพัฒนาไม่ยั่งยืน ■ มีการจัดการที่ไม่เป็นระบบ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการดำเนินกิจการ	■ ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมบูรณาการ ■ เพิ่มแหล่งเงินทุนในการพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อกระจายรายได้
➤ มิติสิ่งแวดล้อม (พิจารณาการจัดการคุณภาพน้ำ คุณภาพ อากาศ กากของเสียและวัสดุเหลือใช้พลังงาน เหตุเดือดร้อนรำคาญ กระบวนการผลิตประสิทธิภาพเชิงนิเวศ การจัดการด้านความปลอดภัยและสุขภาพ และการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม)	➤ อากาศ มีผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยรอบเขตประกอบการและในพื้นที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	❖ ปัญหา -มีการร้องเรียนจากชุมชนโดยรอบ -ขาดความรับผิดชอบ/ขาดเทคโนโลยีสะอาด ❖ ความสำเร็จ -ประชาชนโดยรอบโรงงานมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น -ผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยรอบเขตประกอบการและในพื้นที่ดีกว่าเกณฑ์มาตรฐาน	■ ขาดการบังคับใช้กฎหมาย ■ ขาดธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ■ ขาดการประสานงานระหว่างชุมชนกับโรงงาน	■ ลงโทษผู้บังคับใช้กฎหมายและเพิ่มเทคโนโลยีสะอาด ■ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันบูรณาการ

ประเด็น	การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)			
	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
➤ มิตีสิงแวดล้อม	➤ น้ำ ลดการปล่อยน้ำเสียลงสู่ แหล่งน้ำสาธารณะ	❖ <u>ปัญหา</u> -ขาดความรับผิดชอบ -ขาดเทคโนโลยีสะอาด -มีการลักลอบปล่อยน้ำเสียลงสู่ แหล่งน้ำ ❖ <u>ความสำเร็จ</u> -คุณภาพแหล่งน้ำสาธารณะดี สามารถนำน้ำไปใช้ประโยชน์ได้ -ประชาชนโดยรอบโรงงานมีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	▪ การสื่อสารระหว่างโรงงาน กับชุมชนโดยรอบขาดข้อมูล การใช้น้ำที่แท้จริง ▪ การปล่อยปะละเลยของคน ในชุมชนในการดูแลรักษา แหล่งน้ำ	▪ แหล่งสำรองน้ำ ▪ นำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ▪ จัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อเพิ่ม จิตสำนึกในการดูแลรักษา
	➤ ขยะมูลฝอย ขยะมูลฝอยชุมชนมีการ จัดการที่ถูกต้องวิธีตามหลัก สุขอนามัย ลดปัญหาขยะล้น เมือง	❖ <u>ปัญหา</u> -ขาดเทคโนโลยีที่สะอาดเพื่อนำมา จัดการขยะให้ถูกวิธี -มีการลักลอบเผาขยะหรือทิ้งขยะ ในพื้นที่สาธารณะ	▪ ขาดการบังคับใช้กฎหมาย ▪ ชุมชนไม่มีความตระหนักและ ขาดความรับผิดชอบในการ จัดการขยะภายในครัวเรือน	▪ จัดตั้งคณะกรรมการหมู่บ้าน สำรวจตรวจตราในบริเวณ ชุมชนและถนนสาธารณะ

	การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)			
	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
	➤ กากอุตสาหกรรม แก้ไขปัญหากลากลอบทั้ง กากอุตสาหกรรมแบบผิด กฎหมาย	❖ <u>ปัญหา</u> -ไม่มีความตระหนักและขาดความ รับผิดชอบในการจัดการกาก อุตสาหกรรมให้ถูกกฎหมาย	▪ ขาดธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ▪ โรงงานขนาดเล็กไม่มีผู้ดูแล ควบคุมด้านการจัดการกาก เฉพาะด้าน	▪ เข้มงวดการขนส่ง-กำจัด มีศูนย์รับเรื่องร้องเรียนด้าน สิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด
➤ มิติสังคม (พิจารณาคุณภาพชีวิตสังคมของ พนักงานและคุณภาพชีวิตของคน ในท้องถิ่นโดยรอบ)	➤ การส่งเสริมด้านสุขภาพ อนามัยของคนในพื้นที่	❖ <u>ปัญหา</u> -โรคติดต่อ , โรคทางเดินหายใจ, แพ้อาหารเคมี,ออฟฟิตซินโดรม	▪ ขาดการบูรณาการของภาค ส่วนที่เกี่ยวข้อง ขาดการอบรมให้ความรู้	▪ ผูกอบรมหลักสูตรเฉพาะทาง ในการป้องกันเบื้องต้น ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมี กิจกรรมให้ความรู้
	➤ เพิ่มอัตราการจ้างงานของ คนในชุมชน	❖ <u>ปัญหา</u> -ขาดแคลนวัยแรงงาน -เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ	▪ สายอาชีพที่เปิดรับสมัครงาน กับหลักสูตรการสอนไม่ สอดคล้องกัน อัตราการเกิดต่ำ	เปิดสอนในหลักสูตรใหม่ๆที่ สามารถตอบโจทย์ใน อุตสาหกรรมหลักของประเทศ
	➤ แก้ไขประเด็นปัญหาทาง สังคม	❖ <u>ปัญหา</u> -ปัญหายาเสพติด -ปัญหาเด็กและเยาวชน -ปัญหาความยากจน -เกิดคดีอุกฉกรรจ์	▪ ความไม่เป็นระเบียบของ สังคม ▪ การเปลี่ยนแปลงจากสังคม ชนบทเป็นสังคมเมือง การขยายตัวของเมืองอย่าง รวดเร็ว	▪ ทุกภาคส่วนต้องมีมาตรการ ป้องกันและพร้อมให้ความ ช่วยเหลืออย่างทันท่วงที สร้างงาน/สร้างอาชีพ /ศูนย์การ เรียนรู้

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

	การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)			
	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
	➤ อนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นถิ่น และฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น	❖ <u>ปัญหา</u> - ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ถูกสืบทอด ปล่อยให้ถูกลบเลือนไป - การอนุรักษ์ - การดำรงชีพตามวัฒนธรรม มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแส วัตถุนิยม และค่านิยมสมัยใหม่	▪ เยาวชนและประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรม ทางศาสนา วัฒนธรรมประเพณี	มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น
➤ <u>มิติการบริหารจัดการ</u> (พิจารณาการจัดการพื้นที่อย่างมี ส่วนร่วมการพัฒนาและรักษาระบบ บริหารระดับสากล และข้อมูลข่าวสาร และการรายงาน)	➤ มีการสื่อสารและ ประชาสัมพันธ์ สร้างการ รับรู้ การพัฒนาในพื้นที่ ➤ เพิ่มศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ที่มีฐานข้อมูล	❖ <u>ปัญหา</u> - ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย - ข้อมูลสื่อสารไม่น่าสนใจ เช่น เนื้อหา, ภาษาเป็นทางการเกินไป - การลงพื้นที่ไปให้ข้อมูลน้อย ❖ <u>ความสำเร็จ</u> - เครือข่ายในชุมชนมีความเข้มแข็ง - จัดเก็บฐานข้อมูลพร้อมจัดตั้งศูนย์ การเรียนรู้และปราชญ์ชาวบ้าน	▪ เทคโนโลยี / ช่องทางการ สื่อสารไม่ครอบคลุมทุกช่วงวัย ▪ ยังไม่มีการรวบรวมข้อมูล ▪ ประชาชนไม่เห็นความสำคัญ ▪ ไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรม	▪ สร้างความเข้มแข็งของ เครือข่ายให้ดียิ่งขึ้น ▪ จัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ ▪ ศูนย์รวบรวมข้อมูลการเรียนรู้ ที่สามารถเปิดแล้วรู้ว่ามีศูนย์ การเรียนรู้ที่ไหนบ้าง

๒. การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว

(Scenario Analysis)

Scenario Analysis เป็นการวิเคราะห์และคาดการณ์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต และแนวโน้มที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการพิจารณาแนวโน้ม (Trends) ที่มองเห็นอยู่ในปัจจุบันและความไม่แน่นอน (Uncertainties) ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตโดยเฉพาะเหตุการณ์ที่มีความสำคัญ ส่งผลกระทบในวงกว้าง และมีโอกาสเกิดขึ้นสูง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่สามารถรองรับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการวิเคราะห์สามารถใช้ STEEP Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis)		
ประเด็น	สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต	โอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๑. มิติด้านสังคม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การขยายขอบเขตความเป็นเมือง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต	สถานการณ์ปัจจุบัน: ๑. เขตเมืองและเขตอุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ๒. เกิดความขัดแย้งทางการเมืองและความคิดของประชาชนในสังคม ๓. ประชาชนคำนึงถึงเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๔. อัตราการเกิดของประชากรรุ่นใหม่มีน้อยเพราะไม่นิยมแต่งงาน ไม่เน้นความเป็นครอบครัว แนวโน้มในอนาคต : ๑. จำนวนแรงงานที่เป็นคนไทยลดลง อาจต้องพึ่งพาลาแรงจากต่างประเทศ ๒. มีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งสู่ Green Industry	ผลกระทบเชิงบวก: ๑. เร่งการเข้าสู่ระบบของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมภายในประเทศเนื่องจากความเข้มงวดทางกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อมที่เข้มข้นมากขึ้น ๒. ภาคอุตสาหกรรมมีการแข่งขันกันดำเนินการเพื่อจะเข้าสู่ระบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมากขึ้น ผลกระทบเชิงลบ : ๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอการจัดการไม่รองรับต่อการเติบโต ที่ต้องการการดูแลอย่างทั่วถึง ๒. การไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลบางกลุ่ม เนื่องจากการขับเคลื่อนพัฒนา มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ๓. การขาดแคลนทรัพยากรด้านบุคคลในวัยแรงงาน
๒. มิติด้านเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีด้านพลังงาน เทคโนโลยีชีวภาพและ	สถานการณ์ปัจจุบัน: ๑. แรงงานในปัจจุบันขาดความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๒. อุตสาหกรรมเกษตรมีการนำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยี	ผลกระทบเชิงบวก: ๑. ภาคอุตสาหกรรมสามารถผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ได้ปริมาณมากขึ้นและมีการใช้แรงงานบุคคลน้อยลง ๒. มีเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่มีมาตรฐานและสะดวกในการใช้งานยิ่งขึ้น

การถ่ายทอดเทคโนโลยี	ที่ทันสมัยเข้ามาช่วยจัดการในแปลง เกษตรแทนแรงงานคน <u>แนวโน้มในอนาคต :</u> ๑. เกิดการใช้พลังงานทดแทนเพิ่ม มากขึ้น เนื่องจากพลังงานหลักจะ หมดไป เช่น พลังงานลม น้ำ แทน ก๊าซธรรมชาติหรือน้ำมันที่จะหมดไป ๒. มีการใช้เทคโนโลยีอย่าง แพร่หลาย ช่วยลดต้นทุนเกษตรกร สามารถควบคุมคุณภาพพืชผลทาง การเกษตร สร้างรายได้ให้เกษตรกร ที่เพิ่มสูงขึ้น และชุมชนมีคุณภาพ ชีวิตดีขึ้น ๓. มีการใช้พลังงานทางเลือกทั้งภาค ครัวเรือน การคมนาคมขนส่ง กระบวนการผลิตสามารถลดก๊าซ เรือนกระจก COP๒๖ โดยใช้ เทคโนโลยีจากภาคอุตสาหกรรม องค์การบริหารก๊าซเรือนกระจก มี การดูแลและสนับสนุนการเพิ่ม ปริมาณการซื้อขายคาร์บอนเครดิต โดยเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะ ช่วยเรื่องการลดคาร์บอนเทียบเท่าลง ได้ ๔. ภาคอุตสาหกรรมมีข้อมูลรูปแบบ ออนไลน์ที่เป็นแบบ Real Time โดย จัดทำฐานข้อมูล Big Data ใน อนาคตที่จะช่วยส่งเสริม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้ดีมากและ อยู่กับชุมชนได้อย่างมีความสุข	๓. มีเทคโนโลยีพลังงานทางเลือกหรือ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้ง่าย เช่น ระบบขนส่งแบบไฟฟ้าที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมจะมีบทบาทเพิ่มขึ้น ๔. มีการวิจัยและพัฒนาการรักษาโรค ได้มากขึ้น <u>ผลกระทบเชิงลบ :</u> ๑. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ขับเคลื่อนโครงการฯ ระบบอุตสาหกรรม ขาดองค์ความรู้ ขาดบุคลากรที่มีคุณภาพ ด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่าง รวดเร็ว อาจส่งผลให้ไม่สามารถ แก้ปัญหาได้ในระยะยาวได้ ๒. ด้วยความหลากหลายของเทคโนโลยี ที่เข้ามาอาจส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรที่ ไม่คุ้มค่าและไม่เหมาะสม ๓. จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยส่งผลให้ พฤติกรรมความเป็นมนุษย์เปลี่ยนไป เกิดความขัดแย้งที่ซับซ้อน และแรงงาน ขาดความเชี่ยวชาญในทักษะฝีมือ ๔. กระบวนการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรมทุกประเภทในอนาคต ต้องใช้เงินลงทุนสูงขึ้น
๓. มิติด้านเศรษฐกิจ กระแสโลกาภิวัตน์ อุตสาหกรรมที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม การ พัฒนาเครือข่าย คมนาคมขนส่งเศรษฐกิจ หมุนเวียน การรวมกลุ่ม	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน:</u> ๑. การส่งเสริม BCG Economy ยัง เป็นแค่แนวคิดและแผนที่ยังไม่ ประสบความสำเร็จอย่างเป็น รูปธรรม ๒. ราคาสินค้าและพลังงานเพิ่ม สูงขึ้นแต่ในขณะที่รายได้ของ	<u>ผลกระทบเชิงบวก:</u> ๑. เกิดการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกระตุ้น เศรษฐกิจด้วยการสร้างแรงงาน และ กระจายรายได้สู่ชุมชนส่งผลให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๒. สินค้ามีคุณภาพและได้รับการ ยอมรับในระดับสากล ทาให้เกิด

ทางเศรษฐกิจ	ประชาชนในประเทศไทยยังมีเท่าเดิม หรืออาจจะน้อยลงเนื่องจากระบบเศรษฐกิจที่ผันผวน ๓. ผลกระทบจากโรคระบาดโควิด-๑๙ ส่งผลให้อุตสาหกรรมภาคการผลิตมีการชะลอตัว <u>แนวโน้มในอนาคต :</u> ๑. ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจฐานราก และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีแนวโน้มเข้ามาแทนที่เศรษฐกิจที่ต้องพึ่งพาอุตสาหกรรมหลัก ๒. ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการใช้การเกษตรแบบ “Smart Farming” มากขึ้น ๓. ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการ Recycle สนับสนุนชุมชนโดยรับซื้อขยะจากการคัดแยกขยะของชุมชน ในรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน มีการเพิ่มความเข้มแข็งในชุมชน มีบทบาทในอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สามารถทำเป็นกิจกรรม CSR ในภาคอุตสาหกรรม ที่มีประสิทธิภาพ	มูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและสร้างโอกาสทางการตลาดด้านการเกษตรมากยิ่งขึ้น <u>ผลกระทบเชิงลบ :</u> ๑. ค่าครองชีพในสังคมยังสูงขึ้นแต่รายได้ของประชาชนยังมีเท่าเดิม ๒. ชุมชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และแหล่งเงินทุน ส่งผลต่อการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมเป็นไปได้อาจยากและไม่ต่อเนื่อง
๔. มิติด้านสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การผลิตพลังงานจากพลังงานหมุนเวียน	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน:</u> ๑. การประสบปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผิดแผกไม่เป็นไปตามฤดูกาล ๒. ประชาชนมีค่านิยมเรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทั้งเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ฝุ่น PM๒.๕ โรคอุบัติใหม่ ซึ่งมีผลต่อการมุ่งสู่คาร์บอนต่ำ ๓. ความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่ยากต่อการควบคุม	<u>ผลกระทบเชิงบวก:</u> ๑. มีแนวคิดส่งเสริมให้ระบบอุตสาหกรรมและครัวเรือนลดผลการสร้างกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก ๒. โรงงานอุตสาหกรรมมีระบบการจัดการของเสียอุตสาหกรรมที่ดียิ่งขึ้น ๓. มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างชาญฉลาด เช่น การใช้พลังงานทดแทน เพื่อช่วยประหยัดต้นทุนการผลิตของระบบอุตสาหกรรม <u>ผลกระทบเชิงลบ :</u>

	<u>แนวโน้มในอนาคต :</u> ๑. ส่งเสริมแนวความคิดการคัดแยกขยะและคาร์บอนเป็นศูนย์ (Zero Carbon) มากขึ้น ๒. มีการจัดการด้านการวางผังเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในภาคอุตสาหกรรม	๑. เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ๒. ผู้ประกอบการขาดแรงจูงใจในการดำเนินการเพราะไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการเข้ามาช่วยให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๓. การปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
๕. มิติด้านการเมืองและกฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน:</u> ๑. การบริหารจัดการบ้านเมืองเป็นระบบผูกขาดมาจากผู้มีอำนาจ และยาวนาน ส่งผลให้ขาดองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนา ๒. หน่วยงานบางแห่งไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง ๓. การเมืองภายในประเทศมีความขัดแย้งสูงและมุ่งประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม <u>แนวโน้มในอนาคต :</u> ๑. เกิดกฎหมายการคุ้มครองสุขภาพเนื่องจากมีแรงงานเจ็บป่วยด้วยโรคจากการประกอบอาชีพที่หลากหลายและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง ๒. มีการปรับปรุงและแก้ไขข้อกฎหมายใหม่ให้มีความสอดคล้องกับข้อเท็จจริง และสถานการณ์ปัจจุบันมากขึ้น	<u>ผลกระทบเชิงบวก:</u> ๑. มีการกระจายอำนาจการบริหารงานไปยังจังหวัดและส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ๒. เกิดกระบวนการขับเคลื่อนการบริหารจัดการการเมืองที่ดี <u>ผลกระทบเชิงลบ :</u> ๑. เกิดความไม่เป็นธรรมทางสังคมเนื่องจากการเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มคนบางกลุ่ม ๒. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของประเทศ ๓. เกิดความขัดแย้งที่รุนแรง จนไปถึงการชุมนุมที่ยืดเยื้อยาวนาน

๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis)

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพทั้งปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อประเมินสถานการณ์ของหน่วยงานและสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลประกอบการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายใน (Internal Factors) ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน สามารถใช้หลักการ $M+O+T$ เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. ด้านบุคลากร (Man)	
๑) ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง เสียสละ ให้ความร่วมมือกับภาครัฐ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒) ประชาชนในพื้นที่ มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ๓) บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมและทีมผู้บริหารของชุมชนในพื้นที่ มีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารจัดการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) ขาดแคลนแรงงานทักษะฝีมือและความชำนาญเฉพาะด้าน ๒) มีผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ต้องการดูแลในด้านสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น
๒. ด้านงบประมาณ (Money)	
ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการรวมตัวกันเพื่อกำหนดแผนงานและงบประมาณ ในการดำเนินกิจกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้จัดทำงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมและไม่มีความต่อเนื่อง
๓. ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ (Material)	
มีความพร้อมของสถานที่สำหรับรองรับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในทุกมิติ	ชุมชนขาดเครื่องมือในการตรวจวัดคุณภาพน้ำและอากาศ
๔. ด้านการบริหารจัดการ (Management)	
๑) หน่วยงานมีการวางผังเมือง การจัดแบ่งพื้นที่ (Zoning) มีความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค และมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ทั้งทะเลและทางอากาศ เช่น สนามบินอู่ตะเภาท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด เพื่อรองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒) มีเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่ ่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ๒) การส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มอาชีพ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ที่บางส่วน ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
หมู่บ้าน(ทสม.) เพื่อเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม ๓) โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่ มีกิจกรรมแผนงาน/โครงการ ที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่บริหารจัดการกากอุตสาหกรรม ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ๕) มีศูนย์การเรียนรู้ วัด โรงเรียน ชิงนิเวศในพื้นที่ สำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	
๕. ด้านสารสนเทศ (Information)	
ชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารทางราชการ และภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว และหลากหลายช่องทาง เช่น วิทยุชุมชน หรือการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์	๑) ขาดระบบฐานข้อมูลที่ดี ถูกต้องและไม่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ๒) การสื่อสารข้อมูลข่าวสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้คนในชุมชนบางส่วน ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ เพราะขาดโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยี
๖. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
มีระบบเครื่องมือเพื่อการสื่อสารที่ครอบคลุมทั้งพื้นที่	๑) ปัญหาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น การจัดการน้ำเสียและขยะชุมชน ยังขาดเครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการ ๒)ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ ขาดช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เป็นผลให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

ในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก (External Factors) ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วยการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค สามารถใช้หลักการPESTEL Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. ด้านบุคลากร (Man)	
๑) ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง เสียสละ ให้ความร่วมมือกับภาครัฐ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒) ประชาชนในพื้นที่ มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ๓) บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมและทีมผู้บริหารของชุมชนในพื้นที่ มีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารจัดการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) ขาดแคลนแรงงานทักษะฝีมือและความชำนาญเฉพาะด้าน ๒) มีผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ต้องการดูแลในด้านสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น
๒. ด้านงบประมาณ (Money)	
ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการรวมตัวกันเพื่อกำหนดแผนงานและงบประมาณ ในการดำเนินกิจกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้จัดทำงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมและไม่มีความต่อเนื่อง
๓. ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ (Material)	
มีความพร้อมของสถานที่สำหรับรองรับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในทุกมิติ	ชุมชนขาดเครื่องมือในการตรวจวัดคุณภาพน้ำและอากาศ
๔. ด้านการบริหารจัดการ (Management)	
๑) หน่วยงานมีการวางผังเมือง การจัดแบ่งพื้นที่ (Zoning) มีความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค และมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ทั้งทะเลและทางอากาศ เช่น สนามบินอู่ตะเภาท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด เพื่อรองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๒) มีเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และ อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน(ทสม.) เพื่อเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้าน มลพิษสิ่งแวดล้อม ๓) โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่ มีกิจกรรม แผนงาน/โครงการ ที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ บริหารจัดการกากอุตสาหกรรม ตามหลักการเศรษฐกิจ หมุนเวียน (Circular Economy) ๕) มีศูนย์การเรียนรู้ วัด โรงเรียน ชิงนิเวศในพื้นที่ สำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงานด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๒) การส่งเสริมและสนับสนุน ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มอาชีพ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ใน พื้นที่ที่บางส่วน ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
๕. ด้านสารสนเทศ (Information)	
ชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารทางราชการ และภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว และ หลากหลายช่องทาง เช่น วิทยุชุมชน หรือการ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์	๑) ขาดระบบฐานข้อมูลที่ดี ถูกต้องและไม่มีการ ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ๒) การสื่อสารข้อมูลข่าวสารการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้คนในชุมชนบางส่วน ไม่สามารถเข้าถึง ข้อมูลได้ เพราะขาดโอกาสในการเข้าถึง เทคโนโลยี
๖. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
มีระบบเครื่องมือเพื่อการสื่อสารที่ครอบคลุมทั้งพื้นที่	๑) ปัญหาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น การจัดการ น้ำเสียและขยะชุมชน ยังขาดเครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการ ๒) ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ ขาดช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เป็นผลให้ไม่สามารถสร้าง

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	นวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

ในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก (External Factors) ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วยการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค สามารถใช้หลักการPESTEL Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. ด้านการเมือง (Politic)	
นโยบายระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญกับดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น	ความขัดแย้งทางการเมืองส่งผลต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในการลงทุน
๒. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)	
๑) มีการส่งเสริมเรื่องเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม การขนส่ง และการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เติบโตควบคู่กันไปกับการมีสิ่งแวดล้อมที่ดี นำไปสู่การจ้างงานในพื้นที่ สร้างรายได้ให้กับชุมชน ๓) มีการสนับสนุนให้นำแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ BCG Model มาประยุกต์ใช้ในพื้นที่เพื่อให้เกิดการลงทุนและกระตุ้นเศรษฐกิจ ๔) จังหวัดระยอง มีประเด็นการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด ในการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมบริหารจัดการโรงงานด้วยหลักธรรมาภิบาล และระบบอุตสาหกรรมสีเขียว สนับสนุนให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดมลพิษทุกประเภท ซึ่งจะส่งผลให้จังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ น่าท่องเที่ยว และประชาชนอยู่ดีมีสุข	๑) ภาพรวมของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกยังอยู่ในภาวะผันผวน ๒) ผลกระทบของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-๑๙ ทำให้เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ การท่องเที่ยว และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social)	
๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อกระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ๒) มีความร่วมมือระหว่างชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม ในการวางแผนจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่	๑) การเข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้ขาดแคลนแรงงาน และเกิดค่าใช้จ่ายในการดูแลเพิ่มมากขึ้น ๒) มีการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในจังหวัด เนื่องจากปัญหาขาดแคลนแรงงาน ๓) ประชาชนบางกลุ่ม(กลุ่มเปราะบาง) บางส่วนยังเข้าไม่ถึงปัจจัยพื้นฐาน
๔. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
๑) การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี งานวิจัย และนวัตกรรม เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการสนับสนุนภาคการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ๒) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดการสื่อสารและสร้างการรับรู้ได้ทั่วถึง ๓) เทคโนโลยี ๕G จะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพ ทำให้เกิดประสิทธิผลในวงการธุรกิจภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ๔) นโยบาย BCG สนับสนุนให้ประชาชนนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อพัฒนาทรัพยากรเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร และลดปัญหาด้านกากอุตสาหกรรม	๑)มีการใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น การจัดการน้ำเสียและขยะชุมชน แต่บางกลุ่มยังขาดทักษะในการใช้เครื่องมือเทคโนโลยี ที่ทันสมัยในการจัดการ ๒)การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ๓)ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยังขาดวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เป็นผลให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
๕. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	
๑) กระแสด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สร้างโอกาสในการผลิตสินค้า/บริการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างงาน หรือนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภคที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ๒) กระแสด้านการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดมีแนวโน้มสูงขึ้น	ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และทรัพยากรภายในประเทศลดลง

๖. ด้านกฎหมาย (Legal)	
๑) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบกิจการ เช่นกฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายเครื่องหมายการค้าฯ	๑) การบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ ยังไม่ครอบคลุมและไม่มี ความชัดเจน ๒) ข้อมูลผังเมืองไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ในปัจจุบัน และกระบวนการปรับปรุงผังเมืองเป็นไปอย่างล่าช้า

๔. การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (TOWS Matrix)

เมื่อได้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรค ตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จึงนำมากำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน โดยการนำจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) มาวิเคราะห์เพื่อหามาตรการเชิงรุก มาตรการปรับปรุงมาตรการเชิงป้องกัน และมาตรการเชิงหลีกเลี่ยง โดยกลไก TOWS Matrix เพื่อกำหนดมาตรการเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง(Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	S๑) ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง เสียสละ ให้ความร่วมมือกับภาครัฐ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคอุตสาหกรรม ในพื้นที่ S๒) ประชาชนในพื้นที่มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ S๓) บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมและทีมผู้บริหารของชุมชนพื้นที่เป้าหมาย มีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารจัดการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ S๔) โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่ มีกิจกรรม แผนงาน/โครงการ ที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม S๕) มีความพร้อมของสถานที่สำหรับรองรับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในทุกมิติ	W๑) งบประมาณในการสนับสนุนจากส่วนราชการองค์กรต่าง ๆ ไม่ต่อเนื่องและไม่เพียงพอ W๒) การส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มอาชีพ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ที่บางส่วนยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง W๓) มีผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ต้องการดูแลในด้านสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น W๔) การใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่น เช่น การจัดการน้ำเสียและขยะชุมชน แต่บางกลุ่มยังขาดทักษะในการใช้ เครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการ
ปัจจัยภายนอก		

	S๖) หน่วยงานภาคีต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ มีความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง S๗) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ บริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)	
--	--	--

โอกาส (Opportunities)	SO กลยุทธ์เชิงรุก ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส	WO กลยุทธ์เชิงอ่อน ใช้โอกาสลดจุดอ่อน
๐๑) จังหวัดระยอง มีประเด็นการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บรรลุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด ในการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมบริหารจัดการโรงงานด้วยหลักธรรมาภิบาลและระบบอุตสาหกรรมสีเขียว สนับสนุนให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดมลพิษทุกประเภท ซึ่งจะส่งผลให้จังหวัด เป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าท่องเที่ยว และประชาชนอยู่ดีมีสุข ๐๒) กระแสด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สร้างโอกาสในการผลิตสินค้า/บริการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างงาน หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภคที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ๐๓) กระแสด้านการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดมีแนวโน้มสูงขึ้น	๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อรองรับการเติบโตในด้านเศรษฐกิจ ด้านท่องเที่ยวและบริการ ๒) พัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เป็นพลังงานทางเลือกสำหรับใช้ในชุมชนและในโรงงานอุตสาหกรรม ๓) การให้ความรู้ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ประชาชน มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม การใช้และรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) การทำงานเป็นทีมและบูรณาการทำงานร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ในพื้นที่ ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน ในเป็นแหล่งเรียนรู้ เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม	๑) สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ประชาชนในพื้นที่ในการประกอบกิจการธุรกิจสอดคล้องกับหลักการของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒) การพัฒนาทักษะฝีมือในการผลิตผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีอัตลักษณ์ ๓) การเพิ่มสวัสดิการในการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ในชุมชน

อุปสรรค (Threat)	ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค	WT กลยุทธ์เชิงรับ แก้ไขจุดอ่อนและเลี่ยงอุปสรรค
T๑) การเข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้ขาดแคลนแรงงาน	๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ๒) สร้างการรับรู้ในเรื่องปัญหาของมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม และเสนอแนะแนวทางป้องกันเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา ๓) ส่งเสริมสถานประกอบการในพื้นที่ให้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสนับสนุนข้อมูลแหล่งจำหน่ายสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔) ปลุกฝังค่านิยมให้กับเยาวชนรุ่นใหม่สืบสานอาชีพของบรรพบุรุษ และพัฒนาทักษะฝีมือให้มีผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีอัตลักษณ์ของท้องถิ่น	๑) พัฒนาฐานข้อมูลภาครัฐให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ ประชาชน ๒) พัฒนาแรงงานทักษะฝีมือและความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อรองรับความต้องการภาคอุตสาหกรรม และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) พื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด จังหวัดระยอง

๑. วิสัยทัศน์

“เมืองน่าอยู่ อุตสาหกรรมก้าวไกล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม”

๒. พันธกิจ

๒.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน

๒.๒ ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุน ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานราชการ และประชาชน มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ด้วยหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบูรณาการความร่วมมือของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิ ภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคประชาชน ภาคการศึกษา ในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓. แนวทางการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการ

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่
- แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต
- แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

**ตารางกรอบแนวทางการพัฒนา แผนปฏิบัติการ และกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง
พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง**

วิสัยทัศน์ “เมืองน่าอยู่ อุตสาหกรรมก้าวไกล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม”					
เป้าหมาย “อุตสาหกรรมล้ำสมัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ประชาชนรอบเขตประกอบการสุขภาพดี”					
มิติกายภาพ		มิติสิ่งแวดล้อม	มิติเศรษฐกิจ	มิติสังคม	มิติบริหารจัดการ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑	แนวทางการพัฒนาที่ ๒	แนวทางการพัฒนาที่ ๓	แนวทางการพัฒนาที่ ๔	แนวทางการพัฒนาที่ ๕	แนวทางการพัฒนาที่ ๖
การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับพื้นที่	การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่	การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่	การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต	การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้
แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมพัฒนาพื้นที่สีเขียวและการพัฒนาเมืองสุขภาวะของชุมชน	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เขตเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แผนปฏิบัติการเสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม	แผนปฏิบัติการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจชุมชน	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาองค์ความรู้สู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
กลยุทธ์ ๑) เพิ่มพื้นที่สีเขียวและแนวป้องกันมลพิษเพื่อลดผลกระทบจากอุตสาหกรรม	กลยุทธ์ ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อรองรับการเติบโตในด้านเศรษฐกิจ ด้านท่องเที่ยวและบริการ	กลยุทธ์ ๑) ส่งเสริมสถานประกอบการประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน	กลยุทธ์ ๑) พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	กลยุทธ์ ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	กลยุทธ์ ๑) บูรณาการทำงานร่วมกันเป็นทีมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในพื้นที่

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

มิติกายภาพ		มิตีสิ่งแวดล้อม	มิติเศรษฐกิจ	มิติสังคม	มิติบริหารจัดการ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑	แนวทางการพัฒนาที่ ๒	แนวทางการพัฒนาที่ ๓	แนวทางการพัฒนาที่ ๔	แนวทางการพัฒนาที่ ๕	แนวทางการพัฒนาที่ ๖
๒. พัฒนาภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่	๒) พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปพลังงานทดแทนเพื่อรองรับการใช้พลังงานในพื้นที่	๒) สร้างแรงจูงใจให้สถานประกอบการพัฒนาตนเองให้ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวที่ดีขึ้นกว่าเดิม ๓) สนับสนุนการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมครบวงจร	๒) การพัฒนาทักษะฝีมือในการผลิตผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีอัตลักษณ์	๒) การเพิ่มสวัสดิการในการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการผู้ป่วยติดเตียงในชุมชน	๒) ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้พื้นที่ที่มีการจัดการเชิงนิเวศและเป็นแหล่งเรียนรู้ เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา วัดอุทยานสรรค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับพื้นที่

๑. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาพื้นที่สีเขียว

๑.๑ วัดอุทยานสรรค์

เพื่อส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มพื้นที่สีเขียว สำหรับเป็นแนวป้องกันมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่และจัดตั้งผังเมืองสุขภาวะให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

๑.๒ เป้าหมาย

พัฒนาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ที่ ปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการใช้ประโยชน์อื่นที่สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาเชิงพื้นที่

๑.๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.พื้นที่สีเขียวสาธารณะเพิ่มขึ้น	ไร่	๑๐	๑๐	๑๒	๑๕	๑๕

๑.๔ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

- ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงภูมิทัศน์และการจัดการสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ที่ ปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการใช้ประโยชน์อื่นที่สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาเชิงพื้นที่

๑.๕ กลยุทธ์ โครงการ และงบประมาณที่จะดำเนินการ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาพื้นที่สีเขียว

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและแนว ป้องกันมลพิษเพื่อลด	๑.โครงการรัฐ ราษฎร์ ร่วมใจสร้างไว้ให้ ลูกหลาน	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๒.โครงการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช อัน เนื่องมาจาก	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	อบต.บ้าน แลง

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
ผลกระทบจาก อุตสาหกรรม	พระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.)						
	๓.โครงการอบรมอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม	๐.๑๕๐	๐.๑๕๐	๐.๑๕๐	๐.๑๕๐	๐.๑๕๐	เทศบาลเมืองมาบตาพุด
	๔.โครงการคั้นป่าให้ชุมชน	๐.๐๒๐	๐.๐๒๐	๐.๐๒๐	๐.๐๒๐	๐.๐๒๐	อบต.นาตาขวัญ
	๕.โครงการหมื่นตันกล้าปลูกป่าเพื่อชุมชน	๐.๐๒๕	-	-	-	-	บริษัทไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาภูมิทัศน์ให้ สอดคล้องกับ ความต้องการ ของคนใน พื้นที่	๖.ปรับปรุงสวนสุขภาพและลานกีฬาเทศบาลตำบลเชิงเนิน (ช่วงที่ ๒) หมู่ที่ ๖	๐.๑๐๐	-	-	-	-	เทศบาลตำบลเชิงเนิน
	๗.ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณโดยรอบป่าชายเลนพระเจดีย์กลางน้ำอัญมณีหนึ่งในระยอง	๑๕.๐๐๐	๑๕.๐๐๐	๑๕.๐๐๐	๑๕.๐๐๐	๑๕.๐๐๐	อบจ.ระยอง
รวม ๗ โครงการ		งบประมาณ ๗๖.๑๒๕ ล้านบาท					

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เขตเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒.๑ วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ระบบคมนาคมขนส่งโทรคมนาคม หรือ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางทางด้านเศรษฐกิจ ด้านท่องเที่ยวและบริการ

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

๒.๒ เป้าหมาย

- มีระบบโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเพียงพอ เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- มีการจัดการสาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน
- พัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เป็นพลังงานทางเลือกสำหรับใช้ในชุมชนและหรือในโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนโครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อรองรับการเติบโตในด้านเศรษฐกิจ ด้านท่องเที่ยวและบริการ	โครงการ	๗	๖	๓	๓	๓
๒. จำนวนโครงการ พัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่	โครงการ	๓	๓	๓	๓	๓

๒.๔ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้มีมาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒.๕ กลยุทธ์ โครงการ และงบประมาณที่จะดำเนินการ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้ ครอบคลุมทุก	๑.โครงการขยายเขต ประปา สายแดงอโศก ถึงหนองตะโพ หมู่ ๑	-	๒.๐๔๐	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๒.โครงการติดตั้งกึ่งไฟ ถนนสายประชาพัฒนา	๓.๔๒๕	-	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๓.โครงการปรับปรุง ไฟฟ้าส่องสว่างหมู่บ้าน เพลินใจ ๑	๐.๔๕๐	-	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
พื้นที่ เพื่อ รองรับการ เติบโตในด้าน เศรษฐกิจ ด้านท่องเที่ยว และบริการ	๔.โครงการขยายเขต ประปา สายสัมฤทธิ์ พัฒนา ซอย ๒ หมู่ ๓	๐.๑๘๗	-	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๕.โครงการก่อสร้าง ไฟฟ้า สายบ้านสอ- สนามกีฬา ชุมชนบ้าน เขาโบสถ์ หมู่ที่ ๗ ตำบลทับมา อำเภอ เมือง จังหวัดระยอง	๑.๑๘๐	-	-	-	-	เทศบาล ตำบล ทับมา
	๖.โครงการขยายเขต ไฟฟ้า สายหมู่บ้านรัช พล	-	๐.๒๕๖	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๗.โครงการปรับปรุง ไฟฟ้าส่องสว่าง ตลาด บุญส่ง	-	๐.๖๐๐	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๘.โครงการขยายเขต ไฟฟ้า สายบ้าน สท.สุ เนตร	-	-	๐.๓๖๐	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๙.โครงการติดตั้งไฟกึ่ง ถนนสายฉะเชิงเทรา สนธิ์	-	๐.๕๐๐	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๑๐.โครงการขยายเขต ไฟฟ้าถนนอัมฤทธิ์ ณรงค์อิน	๐.๗๘๒	-	-	-	-	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๑๑.โครงการติดตั้งโคม ไฟฟ้าส่องสว่าง สาย ศาลาแม่เนื่อง - หวัง หลาวโอน หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านแลง อำเภอ เมืองระยอง จังหวัดระ ยอง	๓.๐๐๐	-	-	-	-	อบต.บ้าน แลง

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	๑๒.ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนสายนาตาขวัญ - มาบด้อ (รย.ถ. ๔๓๐๐๔) (ช่วงที่ ๒) หมู่ที่ ๑	๐.๗๔๑	-	-	-	-	อบต.นาตาขวัญ
	๑๓.ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำสายนาตาขวัญ - ซากขุน (บ้านนายชาญ) หมู่ที่ ๑	-	๐.๑๕๐	-	-	-	อบต.นาตาขวัญ
	๑๔.ก่อสร้างถนน คสล. สายนาตาขวัญ - บ้านหมู่เชื่อมต่อ สาย ๓๑๓๙ (บ้านนายชู) หมู่ที่ ๑	-	๐.๓๘๐	-	-	-	อบต.นาตาขวัญ
	๑๕.ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อม บ่อพักน้ำ คสล.สายหลังศาลเจ้า หมู่ที่ ๑	-	-	๐.๐๓๕	-	-	อบต.นาตาขวัญ
	๑๖.ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักน้ำ คสล. สายนาตาขวัญ - ซากขุน ช่วงที่ ๑ หมู่ที่ ๑	-	-	๐.๕๐๐	-	-	อบต.นาตาขวัญ
	๑๗.ติดตั้งไฟกิ่งตามแนวถนน สายนาตาขวัญ-ตาขัน หมู่ที่ ๑	-	-	-	๐.๓๕๙	-	อบต.นาตาขวัญ
	๑๘.ติดตั้งไฟกิ่งตามแนวถนน สายนาตาขวัญ-คลองขุด หมู่ที่ ๑	-	-	-	-	๐.๓๐๐	อบต.นาตาขวัญ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	๑๙.ติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะ (บริเวณบ้าน ป่าระยอง) หมู่ที่ ๒	-	-	-	๐.๐๕๐	-	อบต.นาตา ขวัญ
	๒๐.ขยายเขตไฟฟ้า ตามแนวถนนสาย รางชะมวง-คลองมอกล ซอย ๑ หมู่ที่ ๓	-	-	-	๐.๑๖๐	-	อบต.นาตา ขวัญ
	๒๑.ขยายเขตไฟฟ้าแรง ต่ำตามแนวถนนสาย ห้วยหิน-สวนป่า หมู่ที่ ๓	-	-	-	-	๐.๒๖๐	อบต.นาตา ขวัญ
	๒๒.ขยายเขต ไฟฟ้าแรงสูง ซอย หนองละลอก - ไร่ยาย คำ ๑ หมู่ที่ ๖	-	-	-	-	๐.๗๐๐	อบต.นาตา ขวัญ
	รวมจำนวนโครงการ	๗	๖	๓	๓	๓	
	รวมงบประมาณ	รวมงบประมาณ ๑๕.๕๒๗ ล้านบาท					
กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนา และส่งเสริม การใช้ พลังงาน ทดแทนใน พื้นที่	๑.โครงการส่งเสริมการ อนุรักษ์พลังงาน	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๒.โครงการให้ความรู้ ด้านการประหยัด พลังงาน	๐.๐๑๐	๐.๐๑๐	๐.๐๑๐	๐.๐๑๐	๐.๐๑๐	เทศบาล ตำบลเชิง เนิน
	๓.โครงการสำนักงานสี เขียวใช้พลังงาน ทดแทน	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	อบต.นาตา ขวัญ
รวม ๓ โครงการ		รวม ๓ โครงการ					
รวม ๒ กลยุทธ์ จำนวน ๒๕ โครงการ		รวมงบประมาณ ๑๕๐.๗๐๘ ล้านบาท					

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่

๓. แผนปฏิบัติการเสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน /สังคม

๓.๑ วัตถุประสงค์

- ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง
- เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบกิจการโดยมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ยกระดับเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)

๓.๒ เป้าหมาย

- สถานประกอบการอุตสาหกรรมทุกแห่งในพื้นที่ เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)
- คุณภาพแหล่งน้ำในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีค่าตามมาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำ

๓.๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น	โรงงาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๒.จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในแต่ละปี	โรงงาน	๕	๕	๕	๕	๕
๓.ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อการประกอบการของโรงงาน	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๙๐	๙๐	๙๐
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐

๓.๔ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

- กำกับ ดูแล ตรวจสอบสถานประกอบการโรงงานในพื้นที่
- ส่งเสริมให้สถานประกอบการในพื้นที่ที่มีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยกระดับเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)
- ฟื้นฟู อนุรักษ์ แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำชุมชน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน
- สร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม

๓.๕ กลยุทธ์ โครงการ และงบประมาณที่จะดำเนินการ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริม
การจัดการสิ่งแวดล้อม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ					
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สถานประกอบการ ประกอบกิจการ โดยมีเกณฑ์ มาตรฐาน ความปลอดภัยที่ไม่ ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและ ชุมชน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด							
	๑. โครงการจัดตั้งกลุ่ม เครือข่ายอาสาสมัครชุมชน เฝ้าระวังป้องกันการ ลักลอบทิ้งกาก อุตสาหกรรม	๔.๕๐๐	-	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	-	-
	๒. โครงการส่งเสริมการ แสดงความรับผิดชอบต่อ สังคมให้สถาน ประกอบการและชุมชน (CSR) กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออก	๑๐.๐๐๐	๕.๐๐๐	๕.๐๐๐	-	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด							
	๓. โครงการพัฒนาจังหวัด ระยองสู่อุตสาหกรรม เชิงนิเวศ	๓๐.๑๖๐	๖.๐๓๒	๖.๐๓๒	๖.๐๓๒	๖.๐๓๒	๖.๐๓๒	๖.๐๓๒
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม							
	๔. โครงการธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมสถาน ประกอบการอุตสาหกรรม	๒.๕๐๐	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐	๐.๕๐๐

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ					
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างแรงจูงใจให้ สถานประกอบการ พัฒนาตนเองให้ ผ่านเกณฑ์ อุตสาหกรรมสีเขียว ที่ดีขึ้นกว่าเดิม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด							
	๕.โครงการส่งเสริมและ พัฒนาผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมด้าน มาตรฐานสิ่งแวดล้อมสู่ อุตสาหกรรม สีเขียว	๗.๕๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับ การสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม							
	๖.โครงการส่งเสริมและ พัฒนาสถานประกอบการ จังหวัดระยองสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว	๓.๕๑๘	๓.๕๑๘	๓.๕๑๘	๓.๕๑๘	๓.๕๑๘	๓.๕๑๘	๓.๕๑๘
กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนการ บริหารจัดการกาก อุตสาหกรรม ครบวงจร	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด							
	๗. โครงการสัมมนา “การ บริหารจัดการกาก อุตสาหกรรมอย่างถูกต้อง มีวินัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เตรียมพร้อมเข้าสู่ EEC”	๑.๔๑๖	๐.๔๗๒	๐.๔๗๒	๐.๔๗๒	-	-	-
	โครงการอื่น ๆ							
	๘.โครงการพัฒนาและ ยกระดับการเป็นเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑.๕๐๐	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐	๐.๓๐๐
รวม ๘ โครงการ		รวมงบประมาณ ๕๗.๐๙๔ ล้านบาท						

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่

๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจชุมชน

๔.๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจชุมชน สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่
- เพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- เพื่อพัฒนาปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

๔.๒ เป้าหมาย

- ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน มีอัตลักษณ์ ด้วยนวัตกรรม และตอบสนองความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง
- กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็ง

๔.๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕
๒. จำนวนผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มขึ้นในแต่ละปี	ราย	๕๐	๕๐	๑๐๐	๑๐๐	๒๐๐
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๙๐	๙๐	๙๕
๔. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการในการให้บริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๙๐	๙๐	๙๕
๕. จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้าน ผู้ผลิตสินค้าได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	แห่ง	๑	๑	๑	๑	๒

๔.๔ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เดิมให้มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ ในการแปรรูป พัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
- ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจในรูปแบบการสร้างคุณค่าร่วม (Creating Shared Value : CSV) ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับกิจการและสังคมไปพร้อมกัน เพื่อความสำเร็จในระยะยาว
- พัฒนากลไกการกระจายรายได้สู่ชุมชน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจฐานราก

๔.๕ กลยุทธ์ โครงการ และงบประมาณที่จะดำเนินการ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	๑.โครงการศึกษาและจัดทำระบบฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง	๓.๐๒๐	-	-	๓.๐๒๐	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยองร่วมกับรง.ในพื้นที่
	๒.โครงการ Open house เปิดบ้านโรงงานอุตสาหกรรม	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	โรงงานในพื้นที่
กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาทักษะฝีมือในการผลิตผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีอัตลักษณ์	๓.โครงการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิต รองรับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	-	๑๑.๖๒๕	-	๑๑.๖๒๕	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
	๔.โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	-	๑๒.๙๕๐	-	๑๘.๖๕๐	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
	๕.โครงการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน	๐.๒๐๐	๐.๒๐๐	๐.๒๐๐	๐.๒๐๐	๐.๒๐๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
รวม ๕ โครงการ		งบประมาณ ๖๒.๓๙ ล้านบาท					

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

๕. แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกฝังความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

๕.๒ เป้าหมาย

- ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน มีอัตลักษณ์ ด้วยนวัตกรรม และตอบสนองความต้องการของตลาด
- ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ลดความขัดแย้ง ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

๕.๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.จำนวนชุมชนเป้าหมายมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ชุมชน	๒	๔	๖	๘	๑๐
๒. ความพึงพอใจของชุมชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐

๕.๔ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

- ลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การบริการด้านสาธารณสุข การส่งเสริมให้ความรู้ ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน เพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่
- ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

๕.๕ กลยุทธ์ โครงการ และงบประมาณที่จะดำเนินการ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนา คุณภาพชีวิต และระบบ สวัสดิการทาง สังคมอย่าง ทั่วถึงและเป็น ธรรม	๑.โครงการปรับปรุง เสียงตามสาย : ม.๒ บ้านก้นหนอง	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)
	๒.โครงการติดตั้งไฟ แสงสว่างสนามกีฬา ชุมชน : ม.๕ บ้าน หนองหว้า	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)
	๓.โครงการช่วยเหลือ ประชาชนด้านพัฒนา คุณภาพชีวิต	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	เทศบาล ตำบล เชิงเนิน
	๔.โครงการอบรมหมอ หมู่บ้านในพระราช ประสงค์	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	เทศบาล ตำบล เชิงเนิน
	๕.โครงการช่วยเหลือ ประชาชนด้าน สาธารณสุข	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	๑.๐๐๐	เทศบาล ตำบล เชิงเนิน
กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่ม สวัสดิการใน การดูแล ผู้สูงอายุและ ผู้พิการ ผู้ป่วย ติดเตียงใน ชุมชน	๑.โครงการเตรียม ความพร้อมของ ประชากรเพื่อวัย สูงอายุ	๐.๐๓๐	-	-	-	-	เทศบาล ตำบล เชิงเนิน
	๒.โครงการส่งเสริม สุขภาพและเครือข่าย ผู้สูงอายุ	๐.๐๓๔	๐.๐๓๔	๐.๐๓๔	๐.๐๓๔	๐.๐๓๔	อบต. นาตาขวัญ
รวม ๘ โครงการ		รวมงบประมาณ ๑๐.๙๐๐ ล้านบาท					

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

๖. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาองค์ความรู้สู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๖.๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมและพัฒนาชุมชนเป้าหมายในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นชุมชนนิเวศ โดยการบูรณาการทำงานร่วมกันกับภาคส่วนต่าง ๆ
- เพื่อให้ชุมชนต้นแบบแห่งการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีองค์ความรู้ เพื่อใช้ในการเผยแพร่ไปสู่ชุมชนใหม่

๖.๒ เป้าหมาย

- มีแผนปฏิบัติการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- เป็นแหล่งเรียนรู้ ที่มีฐานข้อมูลในการพัฒนาต่อยอดในทุกด้าน และสำหรับรองรับคณะศึกษาดูงาน ต้นแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- มีหลักสูตรเผยแพร่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสำหรับคนรุ่นใหม่

๖.๓ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. มีแผนปฏิบัติการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แผน	๑	๑	๑	๑	๑
๒. มีศูนย์เรียนรู้พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แห่ง	๒	๒	๒	๒	๒
๓. มีต้นแบบโรงเรียนเชิงนิเวศ	แห่ง	๒	๒	๒	๒	๒

๖.๔ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

- บูรณาการความร่วมมือ จากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- สร้างการรับรู้ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- สร้างศูนย์เรียนรู้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่
- พัฒนาระบบโรงเรียนเชิงนิเวศ ในการให้ความรู้ เกิดความตระหนักในหมู่นักเรียนนักศึกษา ถึงการรักษาสิ่งแวดล้อม

๖.๕ กลยุทธ์ โครงการ และงบประมาณที่จะดำเนินการ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากรและการจัดการความรู้

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ การทำงานเป็นทีมและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ในพื้นที่	๑.โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	ปีละ ๑.๕๐๐ ล้านบาท โครงการเดียวกับ แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่					งบกลุ่มจังหวัด โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
	๒.โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ปีละ ๐.๓๐๐ ล้านบาท โครงการเดียวกับ แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่					สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๓.โครงการประชาสัมพันธ์เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	๐.๐๓๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้พื้นที่ที่มีการจัดการเชิงนิเวศ และเป็นแหล่งเรียนรู้เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม	๕.โครงการศูนย์การเรียนรู้พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	๐.๑๐๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
รวม	๕ โครงการ	รวมงบประมาณ ๙.๖๕๐ ล้านบาท					

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมจำนวนโครงการ ๕๙ โครงการ		รวมงบประมาณ ๒๓๒.๐๕ ล้านบาท					

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไปดำเนินการ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ภารกิจหลัก	บทบาทการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ไปสู่การปฏิบัติ
๑.จังหวัดระยอง	กำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนให้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม	ส่งเสริมและสนับสนุน ให้คำแนะนำในการจัดทำแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของจังหวัด และสอดคล้องตามข้อกำหนดของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตลอดจนผลักดันการขับเคลื่อนในทุกภาคส่วนให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	แนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุน ประชาสัมพันธ์ให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๒. อปท.ในพื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	แนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุน ประชาสัมพันธ์ให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	ให้คำแนะนำ ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนให้ชุมชนมีการพัฒนาในมิติที่เกี่ยวข้อง ขยายและเผยแพร่องค์ความรู้ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างทั่วถึง
๔. เครือข่ายดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	ประชาสัมพันธ์และให้คำแนะนำการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมแก่โรงงานอุตสาหกรรมและประชาชนในชุมชน ให้เป็นไปตามหลักการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ให้คำแนะนำ ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนให้ชุมชนมีการรับรู้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๕. ส่วนราชการอื่น ๆ	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	ช่วยเหลือ สนับสนุน ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๖. สถาบันการศึกษา	เผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัยและพัฒนา เผยแพร่องค์ความรู้ให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

- หมายเหตุ: ๑) อธิบายถึงบทบาท กระบวนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ในการนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่าง
ประสบความสำเร็จ
- ๒) สามารถปรับปรุงแบบการนำเสนอได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องมีความครบถ้วนตามหัวข้อที่
กำหนด

การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผล

การนำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) พื้นที่
เขตประกอบการไออาร์พีซี จังหวัดระยอง ไปสู่การปฏิบัตินับเป็นขั้นตอนสำคัญต่อการผลักดันกลไกการดำเนินงาน
ในระดับพื้นที่ ให้สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องสร้างความ
เข้าใจ เพื่อให้บุคลากรทุกระดับเกิดการยอมรับและมีส่วนร่วม พร้อมทั้งจะนำแผนงานหรือโครงการนั้น ๆ ไป
ดำเนินการอย่างเต็มความสามารถและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของตน ดังนั้น เพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายตามเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จึงได้กำหนดแนวทางการจัดทำ
แผนปฏิบัติการฯ ไปสู่การปฏิบัติโดยสังเขป ดังนี้

๑. การเตรียมหน่วยงานให้เกิดความพร้อม

- คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับพื้นที่ ต้องมีความ
เข้าใจและผลักดันให้มีการดำเนินการตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ
- คณะทำงานฯ ต้องสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนและ
ประเด็นยุทธศาสตร์ตลอดจนชี้แจงให้เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบเพื่อให้เกิดการมีส่วน
ร่วมและให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง โดยจัดเวทีสร้างความเข้าใจในการกิจให้กับหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้ทราบถึงบทบาทความรับผิดชอบของตนในการสนับสนุนการดำเนินงาน
ตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี เพื่อให้
เกิดผลในทางปฏิบัติ
- คณะทำงานฯ ควรส่งเสริมให้หน่วยงานดำเนินการตามแผน มีการกำกับติดตามรวมทั้ง
สามารถประเมินผลงานของหน่วยงานตามแผนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้มีการเชื่อมโยงผลงานตาม
ยุทธศาสตร์ สู่การประเมินผล ตั้งแต่การนำแผนไปปฏิบัติ ควรกำหนดขั้นตอนวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน มี
การติดตามประเมินผลระหว่างปฏิบัติ (๕W + ๑H)

๒. การพัฒนากลไกสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติ

- คณะทำงานฯ ควรสนับสนุนการจัดทำแผน/โครงการ ในลักษณะการบูรณาการและ
ประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ ผู้ประกอบการ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและ
ยุทธศาสตร์ชาติ

- คณะทำงานฯ ควรสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันและมีการถ่ายทอดแผนปฏิบัติการฯ ไปสู่พื้นที่และระดับตัวบุคคลรวมทั้งมีระบบจูงใจให้ทุกคนประเมินการทำงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์

- คณะทำงานฯ กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผน/โครงการให้ชัดเจนมีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์กับระบบการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดกับการดำเนินงาน

- คณะทำงานฯ กำหนดวิธีประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่แบ่งขอบเขต ภาระงาน โดยระบุผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนการก้าวถอยและการเกี่ยวงานระหว่างกัน และหาจุดเชื่อมโยงระหว่างงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีและ เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของทุกหน่วยงาน โดยการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในรูปแบบคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อให้มีการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย

- คณะทำงานฯ ต้องถ่ายทอดแผนปฏิบัติการฯ โดยนำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยในกระบวนการวางแผนได้มีการหารือกับหน่วยงานหลักในการกำหนดค่าเป้าหมายและแผนงาน/โครงการรองรับไว้เบื้องต้นแล้ว

- คณะทำงานฯ ติดตาม ตรวจสอบผลที่ได้จากการดำเนินแผนปฏิบัติงาน/โครงการว่าสามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. การพัฒนากลไก กำกับและติดตามการปฏิบัติงาน

- คณะทำงานฯ สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามประเมินผลแผนงาน/โครงการมีการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้นผลลัพธ์ของงานเป็นหลัก

- คณะทำงานฯ นำผลลัพธ์ที่ได้จากการติดตามประเมินผล มาปรับปรุงการจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

- คณะทำงานฯ ควรสร้างมาตรการเร่งรัด หากมีโครงการที่ดำเนินการช้ากว่ากำหนดและตรวจสอบคุณภาพและการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ

- คณะทำงานฯ พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตามประเมินผลและการกำหนดตัวชี้วัดแก่บุคลากรของหน่วยงาน เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผลและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

- คณะทำงานฯ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ และการติดตามประเมินผลให้มีความแม่นยำและ

เป็นปัจจุบัน ตรงกับความต้องการและทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเชื่อมโยงสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร

- คณะทำงานฯ กำหนดให้มีการติดตามความก้าวหน้าตามประเด็นยุทธศาสตร์เป็นรายเดือน หรือรายไตรมาส พร้อมทั้งให้แต่ละหน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบโครงการทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตาม แผนฯ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร
- คณะทำงานฯ ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานให้กับบุคลากร/ผู้สนใจทราบอย่างต่อเนื่อง

๔. การพัฒนากลไกในการประเมินผล

การติดตามประเมินผลจะช่วยให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

- คณะทำงานฯ กำหนดแผนการกำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการฯ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ชัดเจน
- คณะทำงานฯ รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของโครงการต่าง ๆ ที่สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ และจัดทำรายงานสรุป เพื่อรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นระยะ รวมทั้งส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบในแต่ละระดับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม แนวทางที่เหมาะสม
- คณะทำงานฯ กำหนดวิธีการประเมินผล ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แหล่งข้อมูลพร้อมทั้งระยะเวลาการประเมินผล ซึ่งต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้รับผิดชอบแผนงาน/โครงการเพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลสำคัญที่ต้องใช้ในการประเมิน รวมทั้งข้อมูลปัญหา/อุปสรรคในการปฏิบัติงาน
- คณะทำงานฯ ควรมีการจัดเก็บข้อมูลและนำมาประมวลผล วิเคราะห์ เปรียบเทียบว่า ผลผลิต/กิจกรรม/โครงการ ว่าประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าหรือไม่มากนักเพียงใด ปัจจัยใดที่ทำให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และผลผลิต/กิจกรรม/โครงการประจำปีตอบสนอง หรือสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการหรือไม่เพียงใด การวิเคราะห์อาจเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดและเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ได้
- คณะทำงานฯ ควรมีการสรุปผลการประเมินพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งแนวทางการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและนำเสนอผลการประเมินให้ที่ประชุมรับทราบ

๕. หน่วยงานรับผิดชอบในการประเมินผล

- คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี

ภาพการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเครือข่ายอุตสาหกรรม
(Eco Network) จังหวัดระยอง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมภัคดีศรีสงคราม ชั้น ๔ ศาลากลางจังหวัดระยอง

ภาพการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
(Eco Network) จังหวัดระยอง (กลุ่มย่อย) ตามมติ ๕ มิติ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น.
ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โปรแกรม Zoom Meeting

คำสั่งจังหวัดระยอง
ที่ ๒๓๓๘ /๒๕๖๖

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
และเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) จังหวัดระยอง

ตามคำสั่งจังหวัดระยอง ที่ ๑๑๓๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) จังหวัดระยอง
เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง เป็นไปอย่าง
มีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด
และมุ่งสู่ระดับที่ ๕ เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม (Happiness) ตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง
จึงขอยกเลิกคำสั่งจังหวัดระยอง ที่ ๑๑๓๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) จังหวัดระยอง โดยให้มี
องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

**คณะกรรมการติดตามและอำนวยการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
องค์ประกอบ**

๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง (รับผิดชอบด้านอุตสาหกรรม)	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๓. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๔. ท้องถิ่นจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	คณะกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน
กลุ่มมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๐. ผู้จัดการเขตประกอบการอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ระยอง	คณะกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๑๒. ประชาสัมพันธ์จังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๑๓. กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	คณะกรรมการ

๑๔. กรรมการผู้จัดการ บริษัท อุเบะเคมีคอลส์ (เอเชีย) จำกัด(มหาชน)	คณะทำงาน
๑๕. ผู้จัดการสมาคมเพื่อนชุมชน	คณะทำงาน
๑๖. กรรมการผู้จัดการ บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	คณะทำงาน
๑๗. กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด	คณะทำงาน
๑๘. กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามลวดเหล็กอุตสาหกรรม จำกัด	คณะทำงาน
๑๙. อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเหลืองาน
๒๐. หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเหลืองาน
๒๑. หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเหลืองาน

อำนาจหน้าที่

- กำกับและติดตามการจัดทำแผนปฏิบัติการและแผนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามแผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ของคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฯ ทั้ง ๕ มิติ
- กำกับและติดตามจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการสื่อสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศรวมทั้งการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดของคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฯ ตามมิติที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในส่วนของหน่วยงาน สถานประกอบการ ชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
- รายงานผลการดำเนินงาน ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหาในการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้คณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยองทราบ

มิติกายภาพ

องค์ประกอบ

๑. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระยอง	ประธานคณะทำงาน
๒. ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม	คณะทำงาน
๓. นายอำเภอเมืองระยอง	คณะทำงาน
๔. นายอำเภอนิคมพัฒนา	คณะทำงาน
๕. นายอำเภอบ้านฉาง	คณะทำงาน
๖. นายอำเภอบ้านค่าย	คณะทำงาน
๗. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๘. นายกเทศมนตรีนครระยอง	คณะทำงาน
๙. นายกเทศมนตรีเมืองมาบตาพุด	คณะทำงาน
๑๐. นายกเทศมนตรีเมืองบ้านฉาง	คณะทำงาน
๑๑. นายกเทศมนตรีตำบลเนินพระ	คณะทำงาน
๑๒. นายกเทศมนตรีตำบลทับมา	คณะทำงาน
๑๓. นายกเทศมนตรีตำบลมาบข่า	คณะทำงาน
๑๔. นายกเทศมนตรีตำบลมาบข่าพัฒนา	คณะทำงาน

/ ๑๕. นายกเทศมนตรี ...

๑๕. นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฉาง	คณะกรรมการ
๑๖. นายกเทศบาลตำบลเชิงเนิน	คณะกรรมการ
๑๗. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะพง	คณะกรรมการ
๑๘. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง	คณะกรรมการ
๑๙. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตาขวัญ	คณะกรรมการ
๒๐. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองละลอก	คณะกรรมการ
๒๑. อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ และเลขานุการ
๒๒. ท้องถิ่นจังหวัดระยอง	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๓. หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๔. หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕. กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖. ผู้จัดการสมาคมเพื่อนชุมชน	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

มติเศรษฐกิจ

องค์ประกอบ

๑. อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม	คณะกรรมการ
๓. แรงงานจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๔. พัฒนาการจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๕. เกษตรจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๖. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง	คณะกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระยอง	คณะกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซี	คณะกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน กลุ่มมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๒. ผู้จัดการประกอบการอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ระยอง	คณะกรรมการ
๑๓. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๑๔. ประธานหอการค้าจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๑๕. ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ

๑๖.	กรรมการผู้จัดการบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	คณะกรรมการ
๑๗.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด	คณะกรรมการ
๑๘.	กรรมการผู้จัดการใหญ่ โรงแยกก๊าซธรรมชาติระยอง	คณะกรรมการ
๑๙.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ดาวเคมีคอล (ประเทศไทย) จำกัด	คณะกรรมการ
๒๐.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท อูเบเคมิคอลส์ (เอเชีย) จำกัด (มหาชน)	คณะกรรมการ
๒๑.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยเคียววะ ไบโอเทคโนโลยีส์ จำกัด	คณะกรรมการ
๒๒.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	คณะกรรมการ
๒๓.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามลวดเหล็กอุตสาหกรรมจำกัด	คณะกรรมการ
๒๔.	หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ และเลขานุการ
๒๕.	หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖.	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗.	ผู้จัดการสมาคมเพื่อนชุมชน	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

มิติสั่งแวดล้อม

องค์ประกอบ

๑.	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง	ประธานคณะกรรมการ
๒.	ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม	คณะกรรมการ
๓.	ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๔.	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๕.	ปลัดงานจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๖.	แรงงานจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๗.	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๘.	หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๙.	ประมงจังหวัดระยอง	คณะกรรมการ
๑๐.	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลระยอง	คณะกรรมการ
๑๑.	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ระยอง	คณะกรรมการ
๑๒.	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีระยอง	คณะกรรมการ
๑๓.	ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๔.	ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน กลุ่มมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนเขตประกอบการดับบลิวเอชเอ ระยอง	คณะกรรมการ

๑๗. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖	คณะทำงาน
๑๘. นายกสมาคมประมงพื้นบ้านเรือเล็กจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๑๙. กรรมการผู้จัดการ บริษัท อุเบะเคมีคอลส์ (เอเชีย) จำกัด (มหาชน)	คณะทำงาน
๒๐. กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด	คณะทำงาน
๒๑. กรรมการผู้จัดการ บริษัท วินเทอมส์ จำกัด	คณะทำงาน
๒๒. อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
	และเลขานุการ
๒๓. หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
	และเลขานุการ
๒๔. หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕. กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖. ผู้จัดการสมาคมเพื่อนชุมชน	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขานุการ

มติสังคม

องค์ประกอบ

๑. ท้องถิ่นจังหวัดระยอง	ประธานคณะทำงาน
๒. ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม	คณะทำงาน
๓. นายอำเภอเมืองระยอง	คณะทำงาน
๔. นายอำเภอบ้านฉาง	คณะทำงาน
๕. นายอำเภอนิคมพัฒนา	คณะทำงาน
๖. นายอำเภอบ้านค่าย	คณะทำงาน
๗. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๘. นายกเทศมนตรีนครระยอง	คณะทำงาน
๙. นายกเทศมนตรีเมืองมาบตาพุด	คณะทำงาน
๑๐. นายกเทศมนตรีเมืองบ้านฉาง	คณะทำงาน
๑๑. นายกเทศมนตรีตำบลเนินพระ	คณะทำงาน
๑๒. นายกเทศมนตรีตำบลทับมา	คณะทำงาน
๑๓. นายกเทศมนตรีตำบลมาบตาพุด	คณะทำงาน
๑๔. นายกเทศมนตรีตำบลมาบตาพุดพัฒนา	คณะทำงาน
๑๕. นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฉาง	คณะทำงาน
๑๖. นายกเทศมนตรีตำบลเชิงเนิน	คณะทำงาน
๑๗. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะพง	คณะทำงาน
๑๘. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฉาง	คณะทำงาน
๑๙. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองละลอก	คณะทำงาน
๒๐. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดระยอง	คณะทำงาน

๒๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตาขวัญ	คณะทำงาน
๒๒. ผู้แทนประธานชุมชนในเขตเทศบาลเมืองมาบตาพุด	คณะทำงาน
๒๓. ผู้แทนประธานชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านฉาง	คณะทำงาน
๒๔. อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
และเลขานุการ
๒๕. หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
และเลขานุการ
๒๖. หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗. กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. ผู้จัดการสมาคมเพื่อนชุมชน	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

มติการบริหารจัดการ

องค์ประกอบ

๑. อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	ประธานคณะทำงาน
๒. ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	คณะทำงาน
๓. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๔. พลังงานจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๕. สถิติจังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๖. ประชาสัมพันธ์จังหวัดระยอง	คณะทำงาน
๗. ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะทำงาน
๘. ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน
กลุ่มมาบตาพุด	คณะทำงาน
๙. ผู้อำนวยการสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด	คณะทำงาน
๑๐. ผู้แทนเขตประกอบการดับบลิวเอชเอ ระยอง	คณะทำงาน
และเลขานุการ
๑๑. หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. ผู้จัดการสมาคมเพื่อนชุมชน	คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. จัดทำแผนปฏิบัติการและแผนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามแผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศประจำปีงบประมาณ

๒. จัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการสื่อสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศประจำปีงบประมาณ

๓. รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดตามมิติที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในส่วน
ของหน่วยงาน สถานประกอบการ ชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

๔. ดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จัดการประชุมหรือเสวนาเชิงบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจเฝ้าระวังปัญหาในพื้นที่ สำรวจและรวบรวมข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๕. รายงานผลการดำเนินงาน ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหาในการดำเนินการ
การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามมิติที่รับผิดชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายไตรภพ วงศ์ไตรรัตน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

วิสัยทัศน์จังหวัดระยอง

“เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า
พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง”

วิสัยทัศน์เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

“ เมืองน่าอยู่อุตสาหกรรมก้าวหน้าไกล
ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ”

มุ่งสู่การเป็น.....

“ เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม”